

Quoniam hūanū gen⁹ post lapsuz p̄moꝝ pentum de pa
 diso voluptatis eiectū et ī vallē miserie d̄pulsuz ī
 numeris pateret̄ miserijs et gaudiolis omino tri
 stia p̄ualeret̄. **D**ia erga ip̄os homies sic multipha
 rie multisq; mōis trīluc̄a p̄grauatos gestās visce
 ra misericulq; ip̄oꝝ p̄ misericordiaz et de⁹ toti⁹
 d̄solatōis d̄ celis ī hūc mūdū ad quosq; tristes ho
 mies d̄solatōnum oblcātoib⁹ refouēdos misericorditer destinauit
 d̄nam q̄ndā illustrissimā suaz sediu assitricē. nedū ppagine gene
 rosaz. s; ip̄o etiā diuino d̄tubernio gloriofaz aspectu reuerēd̄ s̄mā
 d̄paciētū more q̄ flere nozūt cū flētib⁹ niḡ foꝝinsec⁹ licet aureis
 fimbrijs ex pte iterioꝝ suffocature disticta veste idutā. oim tri
 stitū d̄solatricē egregiā. **T**heologiā noie q̄ sane ad suū d̄solatōis
 officiū exequēdū fideli⁹ meli⁹q; pagēd̄ plimas puellas venulissi
 mas ac d̄licatissimas militū brachijs sustētatas artē hūtes suis so
 lacijs oēm fugādi tristitiā. p̄tinusq; tristes quoslib; cōsolādi suo
 hūis ī comitatu. **I**n medio ecclesie apuit os ei⁹ foꝝis. nihilominus
 ad quecūlibet tristiū d̄uocatōz clamitās ī plateis. **V**eite ad me oēs
 q̄ laboratis et onerati estis et ego reficiā vos. **C**ui⁹ hac voce tā im
 piofa tāq; grōsa lōge lateq; ī omni valle lacrimaz p̄sonāte q̄i de
 gni somno excitata de vniuersis locis dueit vtriusq; sexus tristium
 hoim multitudo. q̄ qdē tristes cū adhuc eoꝝ parūp ab ea distātuz
 oculi mersi lacrimis caligarēt nec possent dinoscere q̄ nā esset d̄na
 illa tāte autoritatis tāteq; benignitatis obstupuere. visuz ī terzā
 desidētes qd̄ nā vltē⁹ p̄nūciatura foꝝet taciti expectare ceperūt
 illa vō totis ad eos directis luib⁹ diectoz qd̄ hērent in cogitatu
 tacitis eoꝝ questiōib⁹ r̄ndēdo. legatōz suā exposuit hūc ī modum
Spūs iqt̄ d̄ni sup̄ me ad ānūciādū māfuetis misit me vt mederer cō
 tritos corde. et p̄dicarē captiuis idulgētā. et clausis aptōnē. ānū
 placabilē d̄no vt d̄solarer oīs lugētes et darē eis coronā p̄ cinē
 oleū gaudij p̄ luctu palliū laudis p̄ spū merozis. **H**is auditis to
 ta illa q̄ d̄fluxerat tristiū multitudo aiatioꝝ fctā p̄pi⁹ arcessit. hūc
 sue d̄solatrici reuerētiāz faciēdo ac ip̄a reuerēter recepta q̄i vno
 ore sic dicēdo. **B**ndict⁹ sermo ozis tui o d̄na reuerēdissima et b̄ndi
 ct⁹ de⁹ toti⁹ d̄solatōis cui⁹ istictu ad nos d̄solādos de regalibus
 sedib⁹ aduenisti. tristes em̄ erāt aie n̄re vsq; ad mortē. **S**z ecce iaz
 v̄re b̄ndicte p̄ph̄sio noie sol⁹ ituit⁹ sp̄e nobis oib⁹ necessarie cōso
 latōis reprōmittit. **E**t illa circūspectās ī singuloꝝ vult⁹ adhuc
 luctu ḡues quosq; meroz ī humū deiecit crebri⁹ miserāter deduxit
 oculos. serenataq; deinde p̄ump. facie hylaritatē silans ip̄os af
 fabiliter alloq̄t̄ ī hūc modū. **T**as iquit theologie nō erat ī comi
 tatū reliquere iter cui. s; d̄traria paciētis. meā sc; crimiatōz vere
 rer et q̄i nouū aliqd̄ acciderit sic p̄hoꝝrescerē si vos o filicli desere
 rē et sarcinā q̄ vos ḡuat dicato vobiscū labore nō p̄turer. **S**pūs iqt̄

resumpto forti aīo estote n̄ mō solatōz spantes. s; p me poti⁹ in
fletu solatiū habituri. Noueritis sane si fueritis iclitorū exemplo
machabeorū solatō hñtes sanctos libros ī qb⁹ tāq̄ ī speculo rep:
sentoz queq; a vobis tedia p̄ocul dimouebo. Nempe et huius rei
grā has puellas iocūdissimas mecū habeo q̄s si vobiscū dulciter d̄
fabulātes attēderitis sp̄m v̄r̄m d̄tritū et humiliatū multiplicis cō:
solatōe solacij poterūt recreare. Quib⁹ dictis tacere disposuit. vo:
lēz audire p̄ ordmē grauamina singulorū.

**CAPITVLVM PRIMVM CONTINENS CONSOLATIO
NES SVPER CARENTIA MVDANE FELICITATIS ET
SVPER INEELICITATE ET MISERIA.**

Drimo itaq; p̄cipaliter q̄tuor tristib⁹ p̄dicte dñe appo:
p̄inquātib⁹ et astātib⁹ corā. primo oīm vn⁹ ex eis mun:
dane felicitatis exp̄s ac ifelicitate et miseria p̄grauat⁹
aū ceteros ip̄az dñaz solatricē q̄rulādo alloq̄t̄ ita dicēs
P̄heu me infelicē cis hui⁹ mūdi felicitatis exp̄tē in hāc hozā vsq;
opacietē nō inueni minusq; repi solatē. S; nūc o dñā mea felicif
sima parūp̄ iā ex v̄bis v̄ris refocillat⁹ p̄ ampliori solatōe meis ī
miserijs ad sinū v̄re pietatis d̄fugiēs me vobis tota deuotōe d̄mit:
to. Et illa pia mota d̄passiōe ex h̄ijs q̄ ip̄az d̄mitabāt puellis mox
triginta arciuit p̄cipiēs eis p̄cedere ī mediū. dictiq; tristis dolore
nō mō delinire p̄tin⁹. s; poti⁹ radicē extirpare.

I. CONSIDERATIO.

Drima igit̄ puella mādati hui⁹ executrix defixo paululū visu
ret velut ī angustā mētis sue recepta sedē cepit qd̄ p̄doneū di:
cet p̄fūdī⁹ meditari. Et ecce mox ei p̄sto fit ac q̄i ip̄i⁹ anpoita iter
nis oculis. xpi ymago reuerēda ī qua disceret qd̄ p̄ferret. Et vbi
ip̄am diligēt⁹ d̄tēplata est atq; ī ea de dicēdis egregie foret īstru
cta. nichilomin⁹ anq̄ q̄c̄p̄ loqueret̄ etiā militē sui ductorē d̄sulu:
it. Qui digna militi d̄sideratōe hac p̄habita. q̄ scz nonnūq; vnitus
miles exp̄t⁹ p̄iter et aiosus toti vni exercitui p̄sertim miori contra
maiorē eo solatōni est. quo ip̄m minorē nō tā in agēdis d̄tra peri
cula sapiēt̄er dirigit̄ p̄ et in piculis suo exēplo aiat et fortē reddit
suasit vt hō ille tristitia p̄grauat⁹ ad nobilissimi illi⁹ exēplaris cri
sti scz sapiēt̄is p̄iter et aiosi gesta considerāda dirigeret. **¶** Quella
itaq; an̄dicta hoc d̄siliū p̄secuta sic ad tristē illū ē locuta. Dic m:
q̄t mibi q̄so. cur mūdane felicitatis ex carētia p̄turbaris. Aut cur d̄
infelicitate hui⁹ vite q̄rularis. Forte r̄ndebis illa ī bonis d̄sistit q̄
appeto. hec ī malis q̄ formido. S; h̄ rō breuiter d̄futabit̄ irrefra:
gabili auctoritate et exēplo. Cui⁹ īquies. p̄fecto ei⁹ quē d̄stat esse
auctorē vite quē si p̄p̄sī⁹ attēderis scies p̄culdubio nil esse curā
dum d̄ h̄ndo ea vl̄ n̄ h̄ndo in qb⁹ d̄sistit siue felicitas siue hui⁹ ife
licitas breuis vite. Nuz̄ em̄ ille salutis auctor sua te auctoritate nō
poterit p̄mouere. Nū ip̄e vt miles ip̄tererit̄ te suo exēplo neq̄bit

animare aut quid nullatenus insectari aut quid minus refugere debeas ut expertissim⁹ edocere. Nimirum ipse est magni consilij angelus qui vn⁹ omnium est magister. cristus videlicet dei virtus. et dei sapientia cuius reuera auctoritati reuerende omnis humana rō digne cedit. Is vero exemplo suo suadet p̄mmo efficaciter psuadet neminem cristianū utpote cristi sectatozem vllatenus debere aut i bonis mundi felicitatem querere aut in malis timere infelicitatē. Audi de hoc quid referat magnus ille pater augustin⁹. Omnia inquit terrena bona contēpsit homo crist⁹ ut contēpnenda mōstraret et omnia terrena mala sustinuit que sustinēda p̄cipiebat ut nec in illis quereretur felicitas. nec in istis timeretur infelicitas. O p̄clarum exemplum dignanter exhibitū et imitacōne dignissimum huius exempli fideli dmonitus testimonio nulla tibi querela sit ammodo sed gaude poti⁹ in sequela magni consilij et exēpli quo p̄sus contēpnere minima nihilq; timere contra edoceris. Ceterū p̄misse de consolacōne habenda in miseris consideracōni ego que locuta sum considerandū adhuc aliquid adicio quod pluris est q̄ simplex consolacō solacium videlicet speciale. Nimirum solaciū est miseris habere socios penarum p̄sertim multos pariter et excellentes. Sed quid. Nunquid tu qui de predictis querularis socios hēs. Certe sic. certe et non paucos certe plurimos sanctorū excellentissimos qui hijs in vita caruere e quibus mundana componitur felicitas. contrariāq; passi fuere quibus miserie rō et infelicitatis titul⁹ imponi solet. Sed et p̄ hui⁹ miserorum solacō deberet sufficere solum cristum socium habuisse. Ipse nāq; crist⁹ dum viator esset i miseriarū sustinentia plurimarum volūtariē assumptarū estimatōnem p̄orsus excessit. qui tamen tante dignitatis erat. et excellentie q̄ societas ei⁹ solū i hac parte pl⁹ dferre poterit miseris ad solaciū q̄ habere aliorū centūmilia sociorū. **II. CONSIDERATIO**

Secunda puella cū tristem illum esse hominem meminisset humanitatem in eo fragilem miserata humana temptat dolores hominis racōne delinire cum quadaz nichilominus acrimonia h̄monem exorsa hoc modo. Quomodo inquit quempiā poterit. nisi stultū et insipientem contristare carentia eius vel amissio qd̄ in nō bonis consistit cum etiā ipsum p̄ cōsequens non sit bonum. Minime quidem id fateare necesse est. Dozro queq; talia in quibus mundana consistit felicitas non sunt bona. Queso attendas q̄ luculenter h̄ necator ille vicioz seneca differuerit. Mut inqt ista bona nō sunt que vocant^r. aut homo felicioz deo est que em̄ nobis bona vident^r non habet in vsu deus. nec em̄ libido ad illū nec epularum lauitia nec opes. Incredible aut̄ est bona deo deesse. hoc ipsum argumentū est bona non esse que deo desunt. adde q̄ multa q̄ bona vidēt^r aialib⁹ q̄ homini pleniora d̄igūt illa cibo auidi⁹ vnt^r venere non eq̄ fatigant^r. viriū illis maior est firmitas se. ut multo

7
feliciora sunt homine. nā sine nequicia sine fraudib⁹ degūt. fruūt
voluptatib⁹ sine ullo pudoris aut penitēcie metu fallimur. Bona
illa sunt vera que rō dat solida. aut sempiterna q̄ cadere n̄ possunt
nec decreſcere. Cetera opione bona sunt. hoc quidē hnt̄ omne cū
veris. pprietas veri boni in illis nō est. h̄ ille. Qui rursus alibi sic
diffinit. Nō nascit⁹ inquit ex bono malū nō magis q̄ fic⁹ ex olea.
Ad semen nata respōdet. bona degenerare nō possunt. hec seneca.
Doro quis dubitat qn̄ habitis bonis exteriorib⁹ e q̄bus cōponit⁹
mundana felicitas multa ex eis innascāt⁹ mala. puta cura et solli-
citusdo puta timor. puta veraxio spirit⁹ puta anxietas atqz alia pli-
ma malicie plena de q̄bus infra poteris pleni⁹ edoceri. Liqueat ig⁹
clare mundanā felicitatē in non bonis cōsistentē bonā nō esse atqz
nemine p̄ cōsequens sapiētem cui ipam contingat abesse posse ob
hoc racōnabiliter cōtristari.

III. CONSIDERATIO.

Tercia puella quasi virago q̄dā ex magnanimitate i hui⁹ cōtra
tristē acrimonie vba prupit. O homo prochpudoz q̄ demun-
dane felicitatis carētia pturbaris pui es cordis magni quidē si es
ses nō te pua mouerēt non te minimarū rerū carētia aut iparum a-
missio cōtristaret. Est ne inquires mundana felicitas res pua puiqz
pzeij aut minatis quibusdā i reb⁹ cōstituta. Quomō g⁹ tā magnos
ipa cōstituit. nobiles comites duces reges impatores et vlr mag-
tes a magnitudine nomē habentes. Est omnino falso magnatū no-
minime nō obstāte. nempe et miliū magnū dicit⁹ cū sit puum. Vide
bis aut hui⁹ medij berillo oculos decipiēte et pua ingrossante tā-
dem deposito igneqz mūdi purgatorio resolutō p̄nominatoz par-
uitatē. Stabo igit⁹ in p̄posito dicāqz iterū q̄ pui p̄cij mūdana sit fe-
licitas. Audi illā estimatricē optimā boetianā cōsolatricē. An tu in-
quit p̄ciosaz existimas abiturā felicitatē. pui igit⁹ p̄cij est atqz pon-
deris nec aliquo mō licet a mundo denominet⁹. inter ingentia cō-
putāda. Audi mundi desertoze magnū illū. Antoniū qui dum qua-
dam die a fratrib⁹ vt eos instrueret rogaret⁹ sic ait. Nemo cum de-
spererit mūdum reliquisse se arbitret⁹ ingentia. nichil eoz cure sit
monachis que secū afferre nō possunt. O viri hui⁹ purissimi cordis
iudiciū. Viri q̄dē celestis et quasi de altissimo celo p̄spiciētis et p̄-
uitatē mundi hui⁹ cōsiderātis. O toti⁹ religionis consiliū. O p̄fe-
cte magnanimitatis p̄claz exemplū tota tibi deuocōne imitandū itē
dēqz resumendū. Nemo inquit cū despererit mūdū reliquisse se ar-
bitret⁹ ingentia nihil eoz cure sit monachis que secū afferre nō
possunt. Dices forte fateor mihi sic esse iudicāduz et ipi⁹ exemplū
deuoti⁹ imitādum. si vt ip̄e heremita essem si monach⁹ si vlr religi-
osus. Nō sic loq̄ris frater nō sic. an nō itllis q̄ om̄s xpianos tanq̄
religiosos vna in se cōprehendit religio cristiana. d̄ cui⁹ dignitate
eā que in tempalib⁹ cōsistit felicitatē digne a se abdicāte egregie
dicit⁹ in quadam glo. Non est cristiane dignitatis in tempalibus

7

exaltari sed deprimi hoc illa glosa. Boni igitur christiani tristantur utique minus digne si ea felicitate careant. que tam minutis in rebus consistit. quod ipsorum nequaquam congruit dignitati utpote quorum dignitas ad modum angelice dignitatis illa excedit in immensum.

III. CONSIDERATIO.

Quarta puella comitans hominum ignorare quid nominis ipsius mundane felicitatis. sic ait. O homo quid est mundana felicitas quam affeas. videris plane quod per nomen dicitur ignorare. qui vero ut ait mundi sapiens utrumque vocabulorum sunt ignari paralogizantur. Tu igitur per mundanam felicitatem paralogizaris accomodato sibi nomine felicitatis pulchritudine eius deceptus. eiusque vinctuosa suavitate allectus. oleum enim effusum nomen eius quod in compositionem venit unguenti quo perungi desideras mundane felicitatis at vero unguentum hoc si cognovisses et tu non sic ipso perungi curares. Nimirum alijs quibusdam etiam componitur ex rebus que ipso amaro suo deterrent vocabulo. Vis scire quibus. profecto non alijs quam mortalibus amare mortis naturam sapientibus. de mundo siquidem a quo mundana denominatur felicitas dictum novimus. mundus transit et concupiscentia eius. Si igitur immundana felicitate prout dicitur felicitas delecteris caue sumopere deceptionem nam diminuens eius conditionem qua mundana dicitur importat quod abhorreas transitum. scilicet rerum mortalium post brevem periodum. mutatis itaque vocabulis dilucide. patet quanto errore deciperis mundane felicitatis carentia perturbatus. hoc etenim non est aliud quam turbari rerum carentia mortalium. quod clara patet ratione plurimum irrationabile fore seu obuium rationi. Primum namque super insipientia hominis id testatur. quemadmodum illustris boetius contrarium sapientie effectum insinuat dum philosophiam que amor est sapientie sic affatur. tu insita nobis omnem rerum mortalium cupidinem de nostri animi a sede pellebas. Rursum quis sapiens habens oculos caligantes non gauderet potius quam doleret amota caligine. quid ni gauderet. delectabile enim est oculis videre soles cuius lucis claritas est egris oculis odiosa. Quid ergo. nunquid per rebus mortalium privationem ab eternis oculis amovetur caligo proxima cecitati. certe sic. nimirum interioris hominis lumina caligare faciunt ipse res mortales alioquin consolatrix illa boetii non dixisset. lumina eius mortalium rerum nube caligantia tergum paulisper.

V. CONSIDERATIO.

Quinta puella tristis ilius ex hijs que patent secretas cogitationes deprehendit atque dixit. advertente. O homo qui mundana cares felicitate quod te nudum autumas ipsarum rerum mundanarum substantia denudatum. sed verius quidem sapientialis habitus ex carentia nudus esse probaris qui tam insipienter nuditatem tuam queris operire pulchram nempe atque varijs distinctam coloribus

attendis nubeculam qua vestiri desideras tanto imprudentius q̄n
to vanius. **H**ac em̄ ad momentum coopert⁹ dum mox evanesceret
nature sue iura persolueris. quid aliud restaret nisi p̄memorata du
plex nuditas que in te manifestius apareret. **Q**ue nam forte inqui
es est hec nubecula. **S**cito eam fore h̄ac quā appetis mundanā fe
licitatem utpote ex reb⁹ mortalib⁹ cōpositam quas boetiana illa
cōsolatrix nubē vti p̄xime cōmemoratū est appellavit. cui⁹ nubis
varijs atqz vanis tanq̄ minime durabilib⁹ colorib⁹ allect⁹ ac de
cept⁹ queris velut idumēto tue d̄sulere nuditati. **O** q̄ vane. **Q**uid
em̄ vanius aut inanius q̄ velle sup̄indui vanitate. **D**efecto vana
p̄sus est vestis illa nubea. admodum levis citoqz dispenis. nu
becule sub sole generate. nam ita inducit atz breui expositōne ad
intellectum perducit dictum ecclesiastis liber ille decretoꝝ. **C**un
cta inquit que sub sole sunt id est que t̄pm vicissitudinez recipiunt
non t̄modo vanitas que omni creature racōe mutabilitatis inest
sed etiam vanitas vanitatū varietate p̄mutatōis quā recipiunt di
cuntur esse.

VI. CONSIDERATIO.

Sexta puella tristem illum famelicū atqz ut latet⁹ frustra labo
rantem coniciēs ip̄m alloquit⁹ in hunc modum. **O** hō ut quid
ita mundane felicitatis ex carētia cruciaris. **D**ic queso q̄ in ea vti
litem queris. forsitan dices. famelicus ego sum. ea quero satiare
Sed quid ita. **N**escis q̄ res huiuscemodi que mundanā felicitatez
d̄stituunt satiare nequeunt. relinquunt famelicos atqz generaliter
parum aut nihil p̄sunt plurimūqz obsunt. **V**is scire p̄mo q̄ non
p̄sunt. audi sapientem qui de reb⁹ e q̄bus mūdana componit⁹ feli
citas gloriantes sic tandē dicturos affirmat. quid nobis p̄fuit su
perbia aut diuitiarū iactantia. quid nobis cōtulit. quasi dicant ni
hil. **S**ed et pater clarevallis de eisdez sic dicit. quid p̄ofuit illis
superbia. quid diuitiarum iactantia. **B**reuis leticia. mundi poten
tia. **V**ana voluptas. magna familia. mala concupiscentia post vo
luptatem. vbi ioc⁹. vbi risus. vbi iactantia. vbi arrogancia. **H**eu
de tanta leticia quanta tristitia. hec pater ille. **S**i dicatur. sunt qui
dem hec in memoria parum hoc valet. **A**udi prosperum. **D**iuitijs
inquit maiorum nobilitate te iactans de patria. de pulchritudine
corporeis et honoribus qui tibi ab hominibus deferuntur te exal
tas. respice teipsum quia terra es et in terrā ibis. circumspecte eos
qui ante te similibus fulsere splendoribus. **V**bi sunt quos ambie
bant ciuium potentatus. **V**bi insuperabiles oratores. **V**bi qui cō
uenientius festa disponebant. **V**bi equorum splendidi nitores.
Vbi exercituum duces. **V**bi satrape et tyranni. nonne omnia pul
uis. nonne omnia fauilla. nonne in paucis versibus vite eorum
memoria est. respice sepulchrum et vide quis seruus. **Q**uis domi
n⁹. quis diues. discerne si potes fortē a debili pulchrū a deforme

Audi rursus quid veritas dicat. quid inquit prodest homini si uni
 uersum mundum lucretur anime vero sue detrimentum paciatur.
Duo sane hic copulat. lucrum mundi et anime detrimentum. innu-
 ens plane quoniam primum sine secundo nemo est qui consequat^r
Audi deniqz qd hoc in loco insignis ille dixerit p̄s biter ieronim⁹
 omnes quasi mundane felicitatis p̄tulas egregie cōprehendēs
Si inquit habeas sapiētiam salomonis. si fortitudinem sampsonis
 si longeuitatē enoch. si diuitias cresi. potestatem octauiani. quid
 p̄sunt hec cum tandem caro datur vermib⁹ et anima demouibus
 cū diuite sine fine crucianda. **V**is rursus scire q̄ mundanā felicitā
 tem dponētia que utiqz exteriora sunt faciare nequeunt eisqz facia-
 ri. querentib⁹ nō mō p̄sunt minime sed et obsunt. **V**is inq̄ hoc sci-
 re. Interroga patrem et dicet tibi. **Q**uē inquires patrem. **E**cce mag⁹
 pater augustin⁹ d̄fessionū libro idipm confitet^r. **V**olentes inquit
 gaudere forinsec⁹ facile euanesūt et effundunt^r in ea que vident^r
 et non sunt. et ymagines eoz famelica cōgitatōne lābunt. hec pa-
 ter ille cui⁹ hoc verbo egregio nō tā videri potest p̄positum q̄ pal-
 pari. **Q**uis em̄ tam insipiens tanqz delir⁹ qui lābendo ymagines i
 speculo aut que aparent in somnio crederet famelic⁹ faciare. dicē-
 te p̄saia somniat esuriens et comedit. cū autem exp̄gefactus fuer^t
 lassus adhuc esurit et anima ei⁹ vacua est. **Q**uid igit^r p̄dest fameli-
 cis si dictas lambant ymagines in eiusmodi rebus forinsecis gau-
 dere cupientes. ymmo pater q̄ et obest. ipi nāqz ut pater dicit. ef-
 fundunt^r in ea que vident^r et non sunt. et ymagines eoz fameli-
 ca cogitatōne lambunt. quo p̄fecto fieri p̄t p̄ facile q̄ quemadmo-
 dum canis s̄m fabulā aparentem in aqua ymaginem casei p̄ende-
 re volēs et p̄andere duz os aperuit verum caseū quē ore gestau-
 rat mox confusus amisit. **I**ta etiā hij veram felicitatē siue s̄m spez
 viuā. siue s̄m radicem caritatis que p̄ncipiū est merendi iam in-
 tra se positam. et secundum seminalem racōnē gratie inchoatā ac-
 tādē s̄m consumatōnem future glorie in intima mentis sede con-
 sicutam. d̄fusibiliter amittūt qui felicitatem ex̄ petunt dum mun-
 danam in quibusdā forinsecis d̄sistentem felicitatem ore cordis i-
 lypantes in ea que vident^r et non sunt effundūtur et lambere eoz
 ymagines seu p̄endere satagunt. cōtra quos illa p̄funda p̄edita
 racōne boetiana consolatrix exclamat dicens. qd̄ vos o moales ex̄
 petitis intra vos positaz felicitatē. erroz vos in scitiaqz cōfundit.
 quid ni confundantur. cum super eozum que non sunt ymagines
 effundantur. **I**ta sane ut non modo id quod habent amittant.
 verum etiam ipsi ut dicit pater facile euanescant. **C**ur non ita.
 exquo enim effunduntur in vana quedam et vacua. quid miri si id
 circo cuz ipsis vanis euanescent et velut somniantū ymagines q̄
 cito pertranseunt. **E**t hinc nāqz de ip̄o qui ob laudem diuitias et po-
 tenciāz. felix censerī solet in hoc seculo in libro job aperte dicitur

1
velut somniū auolans nō inuenietur. trāsbibit velut visio nocturna
Cui sententię plane concordat psalmigraph⁹. ecce inquit ipi pec-
catores et abundantes in seculo obtinuerunt diuitias. et sequitur
velut somnium surgentium domine in ciuitate tua ymaginem ipor-
rum ad nihiluz rediges. Quoniam igit⁹ secundum hec mundanam
felicitatem componentia non modo transeuntiu instar ymaginem
ad faciendum famelicū minus p̄sunt. Verum etiā intantum obsunt
q̄ non sine vere felicitatis piculo sibi innitentem velut ymaginez
euanesce faciant. liquet manifeste q̄ is vane conturbatur homo
cui solum tam vana desunt. **E**d em̄ est fortassis qd̄ tangere psalmi-
graph⁹ intendebat cū dicebat. Veruntū i ymagine pertransit hō
sed et frustra conturbatur. **VII. CONSIDERATIO.**

Sextima puella acuta iudicō iam hominem tristem ad caducū
morbum dispositum mox ipius in facie deprehendit. q̄mōbrē
sic locuta est. Nescis o homo q̄ mūdane per carentiam felicitatis
magñū atqz desiderandū periculi remediū assequeris. tu etenim
inde contra abhominabile illum morbuqz quē anthronomasi ce ma-
lum morbū appellant tutior eris. animaduerte q̄libet in reb⁹ mū-
dana consistat felicitas q̄ si nescias tulliu⁹ consule. **H**ic vero vtutē
excipiens omnia inquit alia caduca sunt. **E**dem etiam abundantes
felicitatis dicit esse egentē virtutis. **E**gitur certum habeas q̄ h̄ fe-
licitas virtutis ex p̄s reb⁹ consistit nō in alijs q̄ caducis. quib⁹ p̄
fecto si inhereas cū caducis caduc⁹ eris. necesse est quippe cadu-
ce rei tam contagiosi inest morbi condicō q̄ qui labenti inicitur
restat vt cum labente labat⁹. quemadmodū et in simili dñs ait per
prophetā ambulauerunt post vanitatē et vani facti sunt. **N**e igit⁹
ore cordis abhominabile spumante desiderium rerum e quibus in
felix illa componit⁹ felicitas superfluitate iam pene spiritu suffo-
cato cum caducis caduc⁹ fact⁹. aut in aquā p̄clabaris p̄fundarū
atqz volubiliū cogitatōnum continue sollicitudinis ad modū aq̄
voragine totum hominem absorbentis. aut in ignez forte cadas
estuantis auaricie ne dicam verisimiliter et gehenne non tam pa-
tienter q̄ libenter atqz p̄sus gratulanter carere velis tam morbi-
da atqz imūda mūdane felicitate. **V**erū si q̄s ipsi sibi plād iēs for-
sitan dixerit. **M**orb⁹ ille omiatus non est nisi metaphoricus nō re-
alis. **I**s p̄fecto errare cōuincitur. si casus casui. cadens cadētū. aq̄
aque. ignis igni et cetera ceteris sibi p̄porcionalibus comparent⁹.
Nonne enim hic casus turpior atqz molestior quo cadit homo inte-
rior q̄ ille quo exterior. minime etiā mi⁹ est periculosus casus in a-
quā qua corpus mergitur et raro tñ sub mersione periclitatur q̄ q̄
quis cadit illam in voragine qua spiritus absorbetur et perraro
aut difficulter a periculo liberatur. **N**onne deniqz et intolerabi-
lior est casus in ignem qui vrit animas aut tandem corpus et ani-
mam atqz eternaliter vrit q̄ in ignē q̄ vrere nouit tñmō breui tpe

solum corp⁹ quiqz velut pictus respectu ignis alteri⁹ reputatur. Restat igitur ut h attendes nichil min⁹ q̄ morbū illū caducū patiētibus mūdane timeat felicitati sociari . que cōsistere dinoscitur in caducis q̄ nimirū nō mō ut otiosa sunt timenda . verū etiā penit⁹ tanq̄ vilia atqz abhomiabilia sunt spernēda dicēte patre soli loqo . nichil aliud scio nisi fluxa et caduca spernēda esse certa et eterna req̄renda .

VIII. CONSIDERATIO

Octava puella tristem illum ip̄a sua querulosa tristitia ex mundane p̄iuatōe felicitatis orta tanq̄ certo iudicō dicit eē peccatorem . quid ni dixerit . Quippe de immuni a peccatis dictū no uim⁹ nō contristabit iustum q̄d quid ei acciderit . nec obstat q̄ xpm iustissimū dixisse scim⁹ . tristis est anima mea vsqz ad mortē . naz aliud est qm̄ passio tristicie ex rōe p̄eua assumi⁹ ut in xpo . et aliud qm̄ racō a passione tristicie p̄uenit⁹ et ab ea absorbet⁹ . put accidit i iniusto . ad contristatū itaqz sic ait . O homo cur tā anxie d̄ felicitatis hui⁹ carentia querularis . q̄ si hēres tūc p̄imo felix esse cupiēs sū me infelix esses . Est equidē hec felicitas nature tā degeneris q̄ et si cūctis sit periculi . maxime tñ p̄cipuis suis amatorib⁹ aduersatur . Ita sane ut eos summe destituat ac cōstituat infelices . Qua in re si forsā dubites scireqz velis qui snt ei⁹ p̄cipui amatores . Reuera nō facti . nō iusti . nō boni . s̄ hoīes peccatores . Habēt nāqz boni siue iusti penes se que i intimo mentis cōspiciāt penentrali quedā interna . p̄spiciūt quoqz an se quedā eterna . suspiciūt et supra se crebri⁹ ad supna quoz sic amore rapiunt⁹ . q̄ ad externa aut nūq̄ aut raro aut tenuiter afficiant⁹ . **D**ozero si rursus dubites an id esse possit ut dictos suos amatores mūdana felicitas summe d̄stituat i felices . aut qua hoc cōtingere soleat rōne . p̄cedat i mediū magn⁹ ille pater augustin⁹ sensumqz suū hac in re dilucide maifestet . Ecce cui inq̄ licētia iniquitatis eripit⁹ . Vtiliter vincit⁹ . qz nihil infelici⁹ felicitate peccatiū qua penalis nutrit⁹ impietas et mala volūtas velut hostis interior roborat⁹ . Sed p̄ diuersa et aduersa corda mortaliū felices res huānas putāt cū tectorū splēdor attēdit⁹ et labes n̄ atēdit⁹ aimoz . cū theatroz moles extruūt⁹ et effodiūt⁹ fundamta v̄tutū . cū gloriosa est effusionis isania et opa misericordie derident⁹ . cū ex h̄ijs que diuitib⁹ abundant luxuriant⁹ hystriones et necessaria vix habēt paupes . Nec si de⁹ pollere p̄mittat tūc indignat⁹ graui⁹ hec si impunita dimittit tūc punit infestius . cū vero eiecerit subsidiū vitioz et copiosas libidines incopes reddit misericorditer aduersat⁹ . h̄ pater p̄dictus . **E**x cui⁹ sententia tam egregia tanqz dilucida plane sequet⁹ . q̄ mūdane felicitatis subtractio tanq̄ diuine miseratōnis signum euidentis poti⁹ esse debet . p̄cipue peccatorib⁹ cā gaudij q̄ meroris .

IX. CONSIDERATIO.

Nona puella hominē illū tristē ip̄rouide atqz forte supina q̄da ignozātia . multiplicari cupientem d̄siderans ip̄m aggredit⁹

1
hoc sermone. **O**si cognouisses et tu. quanta te mala ex mundana
felicitate incurfarent. eius ex carentia nō doleres sed gaudendum
mage sentires. **H**ec siquidem non in vno aliquo bono copioso oia
in se bona cōtinente quemadmodum vera felicitas: sed in multis
quibusdam reb⁹ consistit. hoc enim vti paulo ante patuit pater il-
le magnus testatur. vbi dicit. per diuersa et aduersa corda morta-
lium felices res humanas putant. **H**oc etiam testatur phantuz pa-
ter in ethicis. ob hoc quoq; ipse psalmigraph⁹ premisis quibusdā
multis mox subiungit. beatum dixerunt populum cui hec sunt.
Dorro tu vide queso diligentius aduertatq; propensius que mala
horum natura multozū soleat operari. **D**eprofecto multis huiusce-
modi non modo oneratur animus et aggrauatur. sed totus etiam
homo interic⁹ laceratur et discerpitur. Ita sane vt ipso quasi in mi-
nima conminuto omnis eius integritas tandem leuiter euanescat.
Vis hec scire quo pacto fiant. dictum magni patris august. hac
in re constituas fundamentuz. **E**cce quid dicit. Quia inquit ab v-
no deo summo et vero defluxeram⁹ euaueram⁹ in multa. discissi
per multa et inherentes multis. oportebat nutu et imperio dei mi-
serantis vt multis exonerati veniremus ad vnum. **H**ec ille pater.
et ecce cum dicit. euaueramus in multa. continuo annectit cau-
sam dicens. discissi per multa. cuius vltierius racōem reddens sub-
dit et inherentes multis. **C**ui⁹ sciendi gratia te commoneo q; idem
vno a quo defluximus quodam in loco spinarum nomine diuicias
insinuat. **I**dem quoq; alibi ipas etiam amabiles filias spinis cō-
parat. **S**icut liliū inquit inter spinas. sic amica mea inter filias.
pari autem rōne honor et potētia aliaq; singula e quibus confla-
t⁹ mundana felicitas quozum etiam aculeos sepius experimur spi-
ne satis cōgrue dici possunt. **Q**uid igitur miri si tam multis huius
tanq; spinarum aculeis inherentes quolibet aliq; cordis nostri
particulam rapiente ita discindamur vt non iam in nobis integer
spiritus perseueret. **R**ursum quid miri si tam discissos atq; ita
quasi in minima substantialiter vana cōmunitos leuiter euanesce-
re nos contingat. **S**ane hijs punctulis ordine prepostero de-
monstratis id quod premōstrari debuerat. scilicet q; animus homi-
nis dictis subactus multis tanq; terrestri pondere onustior fact⁹
plurimum aggrauetur nunc breui ostendam. **P**rocedat in medi-
um phylo doctissimus et de multis hijs que prenotauimus. etiam
ipse quid sentiat vel breui sermunculo manifestet. **E**cce corpus in-
quit quod corumpitur aggrauat animam et terrena inhabitatio
sensum deprimit multa cogitantem. **O**q; certa sententia qua mun-
danam felicitatem componentium multitudo cogitationem occu-
pans et sensum deprimens condemnatur. que sententia. taz breui-
ter contra hanc multitudinē absoluta multoz etia expiētia oprebat⁹

P

Tu quoque ipse queso considera quod dissilis est animus mundane huic ex multis deflatae felicitati inherens et ipsam detestans. Nepe detestans animus est velut auicula pulcherrima leuiter sese in aera ferens et pro libito petens queque altissima caelestis paradisi circumque inibi ligno insidens quod cernit pulchrum visu et ad vescendum suaue. habet nimirum et ille paradysus lignum pulchrum visu. Illic etiam omnis iustus ut palma florebit in domo domini. et sicut cedrus libani multiplicabitur. plantatur siquidem in domo domini in atrijs domus dei nostri florebit. Illic est illa que dixit. Ego quasi vitis fructificavi suauitatem odoris et flores mei fructus honoris et honestatis. Illa que dixit. Sicut cedrus exaltata sum in libano et sicut cyprus in monte syon quasi palma exaltata sum in cades. et quasi plantatus rose in iericho quasi oliua speciosa in campis. et quasi platanus exaltata sum iuxta aquam in plateis. Sicut cynamomum et balsamum aromatizans odorem dedi. et quasi mirra electa dedi suauitatem odoris. denique vitis illa vera illic est cuius palmices ornant celos. cuius vino inebriabuntur ab ubertate domus dei. cuius vinum letificat deum pariter et homines. cuius denique ex vino faciet dominus populo suo diuinium vindemie defecate. His in lignis visu pulcherrimis atque suauissimis ad vescendum insidet dicta auicula alis contemplationis volatu liberissimo sursum acta. Visuque circumspiciens aquilino rostro pacuti intellectus impingit in fructus quos viderit dulciores facile carpens vuas vitis prematuras. Sed nunquid ipsam comitabitur animus mundane inhyans aut inherens felicitati. Nequaquam. Non enim preualet extendere alas. Sed nec speciem auis prefert nisi forsitan strucionis in deserto volatu pigerrime utpote pregrauis corpore atque ideo terre sperime longe existentis a regno dei. Nunquam igitur patet dilucide quod quisque sui non inscius integritatem spiritus conseruare. animoque gestiens gaudere libero mundana felicitate si careat possit non immerito iocundari

X. CONSIDERATIO.

Decima puella prefatum tristem minus realem indicio vulgarique magis opinione deceptum animauertens ipsum temptat reducere modo qui sequitur ab errore. Nonne inquit si quis amicum non re sed solo nomine perdiderit aut eius amicitia utpote cordis non reali sed vocali carere ceperit discordantia. non modo non tristari eidem ipsi conueniet. verum etiam inde magis plurimum solari. Quid ni sic conueniat nam talis sepius amicus manifesto hoste periculosior inuenitur. Cur autem non de simili simile foret iudicium. ut videlicet tristari saltem nemini conueniat de vocalis solum felicitatis carentia non realis. Nunc ita homo seculi. fatearis necesse est. Nam sola vocalis felicitas cum quocumque non realiter sed dumtaxat vocaliter concordaret nihil ei afferret realis boni esto quod latenter perniciem non inferret. Nunc igitur queso fateare mundanam felicitatem qualem esse existimas. realem an vocalem. appellatiuam magis an substantiam.

profecto nequā realē ē aut substantiua. s; tm̄ appellatiua ē seu vocal
Scrutare scripturas et ita esse euidenti testimonio d;probabis. Que
so igitur psalterizanti aures cordis accomodes qui totū ferme mū
dane tenorē felicitatis plect^o lingue tangēs sicq; succinēs quorū
inquiēs filij sicut nouelle plantationes a iuuentute sua: filie eorū
cōposite circūornate vt similitudo templi. **D**romptuaria eorū ple
na eructantia ex hoc in illd. **O**ues eorū fetose abūdantes in gressi
bus suis. **N**ō ē ruina macerie neq; trāsitus neq; clamor in plateis
eorū. **M**ox q̄liter tenorē hui⁹ vocali cū nota vulgares d;cinant de
notat ita dicēs: beatū dixerunt populū cui hec sunt: deinde volēs
discātare vt notam canter cōtra notā voce d;tinuo personat altiori
beat⁹ inqens populus cui⁹ domin⁹ deus eius. **N**um igit^r patet p
positum hoc cantu pulcherzimo: **V**tq; patet. **Q**uid em̄ est dicere
post premissa beatū dixerunt populū cui hec sunt. nisi felicitatez
ex ipsis premissis cōpositam demōstrare solum vocalē esse vt pote
in dicto siue in voce loquentiū tantummō d;sistentē. **Q**uid vero est
id quod correctiue subiungit^r: beat⁹ popul⁹ cui⁹ dñs de⁹ eius: ni
si q; palam dat^r intelligi nō eū populū cui sunt illa cuiusq; deus
venter est sed poti⁹ populū cui⁹ domin⁹ de⁹ ei⁹. nūc spe tādē in
re illā habere felicem beatitudinem substantiālē atq; realē que na
ta esse dinoscit^r suū realiter cōstituere felicissimū possessore. **L**iquet
igit^r demundane felicitatis carentia vt pote vocalis tantūmodo n̄
realis. neminē debere aliquaten⁹ d;ristari. cū scilic; in realib⁹ ho
nis anime nō consistens nequaquā felicē d;stituat seu beatū: audi se
necam p̄ceptorem egregiū. hūc inq̄t doce beatū esse nō quē vulg⁹
vocat: s; cui om̄e bonū i animo est.

XI. CONSIDERATIO

Undecima puella tristē illū intuita mox cernit ipsum ad falsaz
vmbre obtinendā ymaginē puerili admodū studio laborare
Quōbrem ipsuz verbis aggressa hanc breuiter absoluit bimenbrā
atq; sufficientē diuisionē. **T**u inq̄t qui d; mūdane felicitatis vt mi
ser et infelix turbaris carētia: aut veram ipsaz felicitatē existimas
aut nō verā. **S**i nō verā. cur ergo cruciaris de false carentia. que na
ta est crudeliter fallere et tanq̄ vmbra fugitiua ab origine mun
di suos amatores fefellit. **D**orro si verā existimas falsum existima
re facile conuinceris cum sit falsa. **H**oc est em̄ qd̄ testa^r illa perpru
dens boetiana cōsolatrix que ipsam plane falsam appellat felici
tate. **H**oc est etiam qd̄ clareuallensis ille claro perhibens testimo
nio. **V**e inq̄t filijs hoīnū ab hac felicitate falsa atq; fallaci. **Q**uid
in tam pdoneis testib⁹ fidē accomodās falsaz dixerim. que velut
vmbra tantum vere existens felicitatis. ascendente sole iusticie bre
uior fit ita q; desup orto superuenit capitis interioris hominis ra
dioso lumine eiusdem solis citi⁹ pertransit et ratōnem felicitatis
amittit. **C**urus siquidem amatores de nōnullis que ipsos in h^o mū
do felices constituūt glorianes: tandem teste sapiēte sunt dicturi

quid nobis profuit supbia aut diuitiarum iactantia quod nobis deul-
 transferunt omnia illa tanquam umbra Quid ergo profecto nimium esse
 reor puerile quæpiam aurum gemmas vel quolibet aliud diligenter
 tristari si falso auro vel gemis falsis aut alio falso quolibet carere
 contigerit. Nunc autem uniuersum genus humanum felicitatem diligit. quæ
 per synonyma sunt felicitas et beatitudo de qua profata ait consolatrix.
 Omnis mortaliu[m] cura quæ multipliciu[m] studiorum labor exercet diuerso
 quidem calle procedit. sed ad unum tantum beatitudinis finem nititur perueni-
 re. Egitur filij hominum si de false felicitatis carentia quæle mudana[m] esse
 patuit atque prime patebit ipsos perturbari ostiterit puerile quoddam pa-
 ti manifestum probat.

XII. CONSIDERATIO

Quoddecima puella tristem hominem blada videt atque mundo-
 sa mundane felicitatis diuersatione deceptum. ipsumque temptans
 cautum reddere ita ait. O hominum simplicissime cuius familiaritate
 potiri queris? cuius ex carentia a deo grauans? Mudane inquires fe-
 licitatis. Cur ita? non enim in quibus amaritudines diuersatio illius. nec te
 diu diuictus illius. Mentiris plane. doctus quippe es a mendace men-
 tiri. Doctro de amaritudine quam negas infra te nepti mee redargue
 dum relinquo. de tedio vero quod adicis immo quod falso abicis a diuictu
 tecum disseram. necesse est. quis namque sine tedio ei diuixerit cuius nemo in-
 telligit peridioma? Quis namque inquires est talis ait qua ex patria ori-
 undus qui non vel ab aliquo intelligi queat? Reuera omnis mendax
 huius est. atque ideo mendaci diuivere tedij habet plurimum. Memini
 siquidem quendam pulcre suum de mendacorum seruitorem arguisse. Tecum
 inquit nescio viuere. vis scire quare? Quomodo scire tibi conuiuere.
 cum tuum non intelligam peridioma? Siquidem usu habes dicere. non pro ita
 si igitur ita dixeris quod non. intelligam necesse est. Si vero non protuleris
 pari necessitate quod ita. intelligam oportebit. Hic homo procul du-
 bio. egregia quadam facetia redarguit. nec dum illum seruitorem. sed
 eius potius in persona omnem etiam aliam rem mundosam. Doctro mun-
 danam felicitatem mendacem dicere non est nouum. Id enim dudum ama-
 trix veri. boetiana consolatrix testata est cum diceret. Hactenus mendacis
 formam felicitatis ostendisse suffecerit. Quid in mendacem dixerit quod
 non minus persona quamuis verum mendosa multo amplius inuenitur. ut
 pote que non mentitur arbitrio ut persona potens vel pro tempore verum
 loqui. quinimo suo impetuose nature conamine a deo mentiri propterea
 est ut irrationali sua potestate ad unum determinata nullo suo ar-
 bitrio valeat non mentiri? Erit igitur tibi ista nugigerula peridiomate
 suo misero semper barbara que celaret si posset tanquam suo nomini de-
 rogantem omnem in se recoditam veritatem. Mirum igitur propterea videbitur si a deo quod
 spiritus tali eius contemnitur barbarissimo. quod tanquam nullum ex diuictu tedium sen-
 serit ipsius ex carentia perturbetur.

XIII. CONSIDERATIO

Quoddecima puella signis euidentibus deprehendit hominem illum
 tristem mundanam felicitatem quesisse sibi amicam assumere atque ut

1
eum proposito auerteret ita ait. **O** homo nescis quod viator es. Nescis quod itinere prope incertum vadum mundani pelagi constitutus es necdum litus patrie attingisti. Nescis quod te manet periculum transuadendi. Si igitur mundanam felicitatem amicam elegeris incubet tibi aut amica huius transportare aut ab ipsa contra viri decemiam transportari. Si eam tu portaueris nimium erit onerosa. siquidem terrena est in cuius compositione terre grauitas dominatur. Quinobrem viribus deficias atque ita et ambo submergamini necesse est aut ab illa si manu forsitan alteri cuiquam porrexit relictus in periculo solus interibis. Porro si ab ipsa portari forsitan malueris te ad sustentandum nimis debilis inuenitur quam boetiana quippe consolatrix felicitatem fragilem appellauit. Quapropter et hoc pacto idem tibi quod prius malum imminet meritionis. Quid ni immineat. Nam et ipsa te sibi nimis fragili incubentem velut indignans precipitabit forsitan in profundum. nedum sane extraneum aliquid sed et sui ipsius. etiam ipsa vorago est maris magni in qua natate querebas si delectet vix unquam poterit enatare. nam uti pater ille egregius clareuallensis protestatur qui immergitur ei ab ea absorbetur. Melius est igitur multo magis amica carere tam fragili tanquam onerosa quam tam grande periculum expectare.

XIII. CONSIDERATIO.

Quartadecima puella considerans tristem illum immundam felicitatem specialiter ob eius hilaritatem vultus oculos iniecit speciemque iocunditatem desequendi atque e miseriarum vndosis fluctibus enatandi occupatum voce alloquitur compassiua. Quid inquit queris infelicitatem. Num hilaritatem. Num per eam miseras queris euadere seu erumnas. Horum nichil felicitate huius consequeris. fateor sane euades miseras. sed quales aut quo pacto. Sic euades profecto quod paruas et manifestas in alias vel occultas plurimas commutabis. Quo vero miseria latentis fuerit sustinenda. eo grauius vehementius cruciat intollerabili. utpote quo de occultis malis ne minem habeas solatium. fateor rursus erumnas euades sed totis erumnarum. medius in excessu earum constitutus. O quantam igitur fiduciam felicitate consequeris. Exilem penitus atque grauem. duorum cor felicitis delicatum erumnarum impatiens. earum absque consolatore tristissimis excessibus pregrauetur. Denique fateor hilaritatem habet felicitas. sed veram minime quam quis habeat hilaritatem. Nimirum occulte miserie atque erumne excessiue. verum cordis gaudium minime patitur quam quis proscriptione a corde bono gaudium utrumque secundum faciem euitescere foris simant. Quid ergo. Num velis huiusmodi consequi felicitatem. absit dicas necesse est. si tamen ita est ut dictum est. procedat igitur in medium preceptor ille imperatorie maiestatis. Seneca nobisque sua auctoritate certum faciat aut credibile suadeat quod est dictum. Ecce qui inquit felices vocantur horum hilaritas ficta est et grauis fiducia

7

Et quidem grauior quæ interdum non licet palam esse miseris: sed inter erumnas cor ipsum excedentes necesse est agere felicem hille. Cuius ista sententia nedum sua: verum multorum etiam aliorum fulta experientia de mundi felicibus manifestat: quæ quidem et si simulato fruatur gaudio. veris tamen hoc doloribus est permixtum. Num igitur viri tam illustris auctoritas atque experientie multiplicitas non poterunt sic concludere: quæ a te excludant infelicitatis tam misere appetitum. Defecto merito poterunt presertim si sequentium consolatorum testimonia attendantur que nimirum dictam sententiam declarando de falso potitis gaudio seculi huius felicibus ostendunt quibus veris doloribus saucientur.

XV. CONSIDERATIO.

Quintadecima igitur puella premissas vel in parte sententiam explicans ait ad tristem. ut quid tam improvide mundanam tibi desideras. ut videtur felicitatem matrimonio copulari. Defecto carnalis est hec copula quam tu queris eiusque felicitatis labia impudica quibus deosculandis potiri velles. licet fauo copares distillantem. non visissima tamen eius primo quoque et media magis quam absinthium sunt amara. sane quid amari est prole quam proculdubio tibi pariet vxor hec adultera. Quam inquit. Defecto non sancta felicitas aut perpetua. sed ut indigna materni nominis perpetua infelicitas indigno vocabulo est potius quam felicitas appellanda: ut sic matris forsitan binomie nomen alteri forciat. Nimirum hec filia ceca est ceruicosa est. furiosa est. suspiciosa est. crudeli liuore infectiva est. Denique vrenti inuidia cruciatur. Siquidem in quadam illius clareuallensis sententia preclara dictum nomen eius ponitur. descriptoque supponitur continens omnia mala ista amarissima que ipse vna cum partu eiusdem filie menstruose magne explicando sic ait. Quantam inquit putas infelicitatem hec ipsa tam vana felicitas parit. hic cecitas cor dis. hic ceruicosus furor et animositas hic suspitionis. labor anxius hinc liuoris crudele tormentum et cremantis inuidie miserius quam miserabilior cruciatur. hille. Quis igitur tam insanus tamque vesanus qui non infelicem partum huius pertimescat aut non improvide feliciter querat dirimi sponsalia infelicia cum matre forsitan iam contracta. Verum si premissum de ipsius amaritudine testimonium non sufficiat. audiat et alius pater. Mundana inquit felicitas multis amaritudinibus est respersa. nouit ille qui dixit risus dolore miscebitur. et extrema gaudij luctus occupat: subito cum non suspiciat in fortunam accidit. calamitas irruit. mors inuadit. mors intercipit que nullus euadit.

XVI. CONSIDERATIO.

Sextadecima puella suspicata tristem illum cum mundana iam felicitate matrimonium vel clandestinum contraxisse. cupiensque ipsum efficaci suadela ad celebrationem diuorcij permonere sic ait. Quis tam ignauus. quis tam stolidus. quis tam proprie salutis immemor qui tristaret et non gauderet potius de careria fallacis sponse.

aut qui l' habite dephēdēs fallacias ab ea nō desideret p̄ diuorciū
separi. **D**ozero tenore p̄ntium vniuersi qui sibi mundanam forsan d̄
sponlarunt felicitatem ip̄am nouerunt. nō modo fallacē esse: s̄ fal
lacib⁹ poti⁹ malicijs et maliciosi fallacijs abundare. an nō hys
abundet que loyca illa garrula fallacōz inuenit. **E**lla enim tredez
cim fallaciaꝝ numero est cōtenta. **E**lla vero infinitis fallacijs virū
sui zelotipum aggredit⁹ seducēdum. **C**ur igitur eam nō dixerim ma
licōsis fallatijs abundare. qd̄ dixisse nō vereor si etiā in pertransi
bit i fallaciaꝝ ei⁹ infinitate relicta s̄mo contrahat⁹ ad finitas q̄
dam ip̄i⁹ malicias atqz certas. **C**uius nimirū machinatōnes p̄mo
poterunt fallacib⁹ d̄alide malicijs cōparari. **E**lla etē verbis suis
fallacib⁹ sampsonē robustissimum capi exoculariqz p̄ consequens
pcurauit atqz ita q̄si dirum virus viro nimis credulo in verborum
fallaci dulcedine p̄pinauit. **H**ec autem etiā ab origine mundi in se
credentes fefellit. omniqz suo talia p̄pinat lactea pocula zelatoꝝ
que ip̄m sua virulenta dulcedine tandem interimat si non fuerit a
maro quodam antidato cici⁹ ablactatus. **N**imirum huius a fallaci
eius dulcedine formam fore ablactatōnis magnus ille pater insi
nuat augustin⁹. **D**e⁹ inquit felicitatib⁹ terzenis amaritudines mi
scet ut alia querat⁹ felicitas cui⁹ dulcedo nō est fallax. **H**oc autem
dicit quasi senserit blandam mundane felicitatis dulcedinē falla
cem esse. **H**inc nāqz et alibi de mundo testatur q̄ bland⁹ sit piculo
sior q̄ molestus. **R**ursum cur em̄ dixerim p̄fatam felicitatem ma
liciosis fallacijs abundare. que ioab illi⁹ p̄ncipis milicie seu po
ti⁹ malicie dolum imitat⁹. **I**lle siquidē in reg. libro amasam legi
tur occidisse. dum ip̄m p̄ mentum tenuisset et in signū amicitie salu
tasset. **H**ec autē etiam suum amasam. id est amasiuz dum ip̄m saluta
uerit arrendendo sui⁹ p̄uocarit in amplexum tandē sibi in modosū
vt neptis mea p̄ius commemorat absorbet in interitum. **A**tqz ita
sui ip̄ius equiuocatōne miserum illū quem felicē fallaciter denoi
nat constituit veraciter infelicem. **S**ed quis vnq̄ forte inquires
audiuit tale aut vidit huic simile. vt felicitas nifelicez constituat
aut miserum faciat. **P**lane hanc fateor dubitatōnem absurdam nō
esse. tamen scito taliter absoluendā. **E**cce ista viricida fallere nouit
non sui tantum nominis equiuocatōne. verum etiaz p̄ fallaciā quā
loyci s̄m quid et simpliciter solent appellare. **I**pa quidem vt soroz
teti git binomia est. ita sane vt dicta felicitas s̄m quid alio quodā
modo p̄ congruo magisqz simpliciter infelicitas appelletur. **Q**uid
igitur miri si existens infelicitas constituerit infelicem atqz i hūc
modum repudiar meruerit. dum sub falso nomine felicitatis se oñ
derit tam fallacem. **H** sunt em̄ que de ista infelici felicitate felix s̄
mo perhibet patris clare vallis felix recordationis. **S**i cui in
quit forte videt⁹. in terzenaz rerum affluentia concupita felicitas
aridere. eo ip̄o ifelicioꝝ ē quo vehemēti⁹ ip̄az p̄ felicitate aplecti⁹

7

infelicitatem aut magis immergit ei et absorbet ab ea. **V**e filijs hominum ab hac felicitate falsa atq; fallaci. **H**ec ille. de illa cuius puncta sentencie si diligenter retuleris ad premissa. singula singulis respondebunt. atq; ita talia repies contra mundana illam felicitatem testimonio. quod ipsi eidez libellum repudij dare si deferas. stultissimum hominum comprobabis. **XVII. CONSIDERATIO.**

Decima septima puella volens declarare quod mundana felicitas suam per amplexum non modo filiis hominum ut premititur ve in ducat. verum etiam hominum filiabus atq; ipsius precipue spose dei sic ait. sermonem dirigens in comune. **O** quam improvide persona quis mundane felicitati amplexum exhibet tanquam socie vel amice. **M**at enim illa velut contempnens illo se auerit ab amplexu. et sic confusam reliquerit exhibentem aut forte quod deterius est etiam ipsa ipse exhibentem viceversa stringit amplexum. **C**ur autem homo deterius? **D**e defecto persona que id desiderat. quid aliud appetit quam ante partum in se perire. mihi si que habeat nobilissimum conceptum. **N**imirum sponsa dei illa quam fecit ipse in adiutorium simile sibi. mens scilicet humana ad ymaginem et similitudinem dei facta. utique et ab eo ac in adiutorium sibi spirituales partem nobilissimum percreandi. **H**ec per ipsum patrem pulcherrimum ipsa quoque pulchra nimis non ut velut infantulum intellectualem pulcherrimum verbum concipit partu sacrandam diuino. **V**erum quem admodum magnus ille ambrosius qui dicens. non omnes sunt sicut maria ut dum concipiunt. verbum partant. sunt autem que abortivum excludunt verbum antequam partant. Ita quoque et sponsam altissimi diuinitus impregnatam illa mundana felicitas si forsitan ei fuerit familiaris sociata de facili faciet abortire. partu illo diuino eius miserum per amplexum suffocato. sollicitudo. namque seculi et fallacia diuitiarum dicte essentielles felicitati suffocant verbum. **O** quale verbum. **O** verbum cuius. verbum bonum et suave. verbum vite. verbum ens altissimi. caste generationis productione. **H**eu heu quod tanta alta progenies per infelicis felicitatis societate sic perditur. sic miserabiliter suffocatur. **R**estat perinde ut audiat sponsa dei veri salomonis in iudicio constituta. filius tuus mortuus est. **R**estat quoque exinde ut merito commoveantur omnia viscera eius. **O** quantum luctus quantum ve dolor eam manet orbatam ple magnifici germinis. **R**achel ista ple plorat necesse est nec velit consolari. quod non est. **Q**uis igitur tanta infelicem mundane felicitatis amplexum deinceps non horreat. quo infans iste deformis exultans in utero ante perfecte iocunditatis solacia que prestatet. suffocatur in cetera qua extincta ple pater cum illa omnia bona parte hereditatis nunquam recuperanda forsitan amittit. **N**on igitur absit illa felicitas tam infelix que societatis sub specie in dei sponsam stringit amplexum eiusque tali pacto deceptum extinguit adeo grossum. **XVIII. CONSIDERATIO.**

Decima octava puella ad triste sic ait. quomodo de carena seu eius ob amissionem quis tristabitur quod nociuum est immo quomodo potest non

gauderet si malū ē et nociuū. **S**z qđ pfecto felicitatē mūdānā h̄re
pculdubio p̄stat h̄nti nō modicū nocumēti. **I**p̄m etem h̄ntē faciat
plane negligere aut negligētē querere. **V**erū bonū atqz summum
expiētia attestātē. **Q**uis em̄ horū quēpiā q̄ mūdāna gaudere visus
est felicitate vel aliqñ cū apl̄o dixisse recordat̄. **C**upio dissolui et
esse cū xp̄o. **V**tu quidē ecōtra mala q̄ nos hic p̄mūt ad deū ire opel
lunt. aliāqz vitā vere felicē et ois infelicitatis miserā finiētem de
siderare et querere faciūt.

XIX. CONSIDERATIO.

Decimānona puella ad tristē ait. **N**ōne admodū cōsolatoriū de
bet esse. **C**arere signo damnatōnis p̄petue. **S**z quis est q̄ ābigat
felicē esse ī hoc seculo p̄petue miserie signū esse. **Q**đ pfecto signū
v̄l nūq̄ v̄l raro fallit. **V**tqz sic est iuxta cōmune puerbiū illd̄ quo
dici solet. q̄ nemo duo regna celoz h̄re poterit. **V**nū videlicz hic
et reliquū in futuro. **A**udi venerabilez jeronimū **D**ifficile inq̄t imo
impossibile est vt et p̄ntibz et futuris q̄s fruat̄ bonis. vt et hic v̄t
trē et ibi mentē impleat. vt d̄ delicijs ad delicias trāseat. et ī v̄ro
qz seculo sit beat̄ vt interra et in celo appeat gl̄oriosus. **V**n̄ et ille
sanct̄ job mūdāna quozūda felicitate expoita de ip̄is sic claudit̄
ducūt ī bonis dies suos et in p̄cto ad inferna descendunt. **D**ices
forte icōueniēs ē hoc testimoniū qđ de solis impijs dictuz esse d̄stat
Sz sic dicenti dici p̄t. qđ de teip̄o dices. **N**um meminīs q̄ nescit hō
an odio v̄l amore dign̄ sit. q̄s igit̄ te secuz faciet n̄ te esse adhuc
de numero impioz. **Q**uapropter et tu quidē merito de mūdāne fe
licis carētia gaudere poteris tāq̄ de ei⁹ carētia qđ v̄l impijs si
gnū est eterne dānatōis.

XX. CONSIDERATIO.

Vicesima puella tristi sic loq̄tur. **M**i frater. **H**ōm̄ citra patriam
in exilio cōstitutū tēdentēqz ad ip̄am p̄riam ḡtam delicōsam
oibus bonis copiosam. aut quēq̄ de summis statibz ambiētem vix
posset magis aliqđ d̄solari q̄ signū aliqđ nedū pbabile. sed vix vn̄
q̄ fallibile ad p̄riam hui⁹ pueniēdi. aut statū illū summū d̄sequen
di. esto etiā q̄ signū illd̄ s̄m sui absolutā rōnem foret p̄ breui tpe
admodū tediosum. **C**redo fateri quēlibz ita esse. **S**z qđ. ecce carere
aut priuari felicitate mūdāna esseqz mūdānoz hoim̄ iudicō h̄o in
exilio ifelicē. signū ē vix vn̄q̄ aut nūq̄ fallibile declinādi terzā il
lā tenebrosaz et optā mortis caligie. pueniēdiqz ad p̄riaz claritatē
eterne. p̄riam ḡtā. plenā delicijs. in q̄ de⁹ se diligētibz p̄parauit.
que nec ocul⁹ vidit. nec auris audiuit. nec in cor hois alcēdit. in
qua p̄ria stat⁹ inhabitaciū esse dimoscit̄ oim̄ bonoz aggregatōe p̄
fect⁹. stat⁹ b̄nific⁹. statusqz pacific⁹. totū humani desiderij d̄pleti
u⁹. **S**icqz dictū signū extēdit se ad significādū assecutōz summi sta
tus. **V**n̄ hoc. **P**rofecto diuinā p̄ misericordiā hoc p̄bat̄. **S**i em̄ di
uina iusticia quēq̄ habere duo regna celoz nō patit̄ hic videlicz
et in futuro. v̄ti prius meā dixisse memini d̄sodale. **P**ri rōe nec diuina
misericordia eūdē hominē cristianū hic et ī futuro miserū eē pacie⁹.

an non quanta est diuina iusticia ad felices huius seculi condemnanda
 dum tantam esse concesseris diuinam misericordiam ad miseros in
 hoc seculo saluandum in futuro. **V**t contrario felicibus de miseris
 affirmemus ducunt in malis dies suos et in puncto ad celestia re-
 gna ascendunt. **N**ec obstat quorundam mala vita plena miseris que
 videntur esse miseri hic et in futuro. **N**empe quod predictus est de
 veris intelligitur christianis non de infidelibus vel hereticis siue
 scismaticis: hijs namque qualiter exeant hac de luce diuino arbitror
 iudicio relinquendum. **S**ufficit autem quod teneat regula de veris cri-
 stianis quibus loquor qui non ob aliquam heresim decesserint ob-
 stinati: et quid miri si in illis fallat regula antedicta in diuina mi-
 sericordia fundata: cum tales vel ipsi misericordie presumptuosius
 innitantur. vel ab ipsa se proorsus auertant. utpote desperati. **A**li-
 ter nempe non reos fallere aliquatenus regulam prius dictam.
Quia ulterius regulam per ipsam diuinam iustitiam clare liquet ve-
 ram esse. **Q**uipe nemo est qui ambigat iustum esse deum. **I**ustus
 vero quomodo esset cum semel cursum seculi pijs impij feliciores no-
 scatur: nisi ipis pijs prius infelicitas future vite felicitate ipsos debe-
 re de seque euidetur demonstraret utpote quibus in ista vita miseris exantibus
 largitor bonorum omnium aliud in vita alia melius reseruauerit. **S**iquidem
 de piorum miseria dicit ipse apostolus paulus. omnes qui pie volunt viuere in
 christo persecutionem patient. **D**e piorum vero prius felicitate propheta iere-
 huc in modum querit. **Q**uare via ipsorum prosperat. bene est omnibus que priuari
 cantur et iniuria agunt: platanis eos et radicem miserunt. proficiunt et faciunt
 fructum: prope es ori eorum et longe a renibus eorum. **S**imiliter queritur
 sanctus job. **Q**uare inquit ipsi viuunt sublimati sunt confortatiq; diuitijs
 semper eorum permanet coram eis propinquorum turba et nepotum in conspectu eo-
 rum domus eorum secure sunt et pacate: et non est vrga dei super illos. e-
 grediuntur quasi greges puuli eorum et infantes eorum exultant iustibus
 tenet tympanum et citharam. et gaudet ad sonitum organi. **D**e hijs eti-
 am loquitur sanctus dauid. dextera inquit eorum dextera iniquitatis. quo-
 rum filij sicut nouelle plantaciones in iuuetute sua. **E**ilie eorum opposite cir-
 cumornate ut similitudo templi. **D**romptuaria eorum plena eructan-
 tia ex hoc in illud. **O**ues eorum fetose abundantes in gressibus suis boues
 eorum crasse. **N**on est ruina macerie neque transitus. neque clamor in plate-
 is eorum. **B**eatum dixerunt populum cui hi sunt etc. **H**inc ergo boni christiani
 ipsa sua prius infelicitate seu mundane felicitatis carentia signum effi-
 cax sperande felicitatis in futuro quemadmodum felices in hoc se-
 culo signum habent damnacionis eterne. de quibus eorum prius de-
 clarata felicitate temporalis ipse sanctus job concludit dicens. **D**u-
 cunt in bonis dies suos: et in puncto ad inferna descendunt. **I**usto
 igitur dei iudicio videtur hec facta diuisio. ut hijs que pie vixerint felici-
 tate ea careant que in terra: hijs vero que felices fuerint careant ea que est in
 celo. **N**imirum hanc diuisionem inter eos glossa quaedam egregie manifestat

spemq; bonorum xpianorum infelicium in presenti similiter insinuat ita dicens
Ne indignemini si mali in mundo florent si vos patimini: quia non est xpiane
dignitatis in temporalibus exaltari. sed potius deprimi: mali nihil habent in celo.
vos nihil in mundo: sed spe illius boni ad quod tenditis quod quod in via contingat
gaudere debetis: nihil est unde doleatis. non dubitetis. sed illa glossa
Boni igitur xpiani tristari non habent si ea felicitate careant quae suae non con-
gruit dignitati: quoniam in solati potius gaudeant salutis suae ex signo tam
pclaro iuxta doctrinam apostolicam. spe gaudentes iuste dei dispensationi in hac
parte securi initerentes: nam et ille hugo regularis eadem in materia ex hu-
ius dispensatione diuina suae sumit considerationis fortissimum argumentum

XXI. CONSIDERATIO.

Uicesima prima puella in medium procedens taliter est locuta. **O** frater
mi quod possis esse adeo dulce quod permixturum felle non reddere? insipidum?
quo etiam pacto sine tristitia eius caritatem quaeque amator dulcedis pate-
ret? **N**unc autem expositos latere non autumo quoniam mundane felicitatis meli
tractum multiplicis quod felle amaritudinis sit permixtum: audi expositum
illum boetium super hoc admirantem. **Q**uoniam multis inquit amaritudinibus humane
felicitatis dulcedo respecta est. **D**e quo loquens et quodam innocens. sic ait
mundana quippe felicitas multis amaritudinibus est respecta: nouit ille quod di-
xit. risus dolore miscebitur. **I**gitur frater dignum pensus reputo ut eiusdem
caritatem sine tristitia patiaris.

XXII. CONSIDERATIO.

Uicesima secunda puella postmodum sic ait. **frater mi Cur tristaris? Quis**
tam insipiens cui non esset solatio in iniquo malo supportari? Vis
autem scire quod iniquum malum duxerim appellandum? profecto pensus in quodam
malum mundanam felicitatem esse scito. An non crederes magno imperatorie
maiestatis benece dico illi illustri quae sic ait: Res est iniqua felicitas
ipsa se exagitat mouet cerebrum non uno genere alios in aliud iritat:
hos in potentiam. alios in luxuriam. hos inflat. hos mollit. et totos resol-
uit. sed ille quod ab hac tam iniqua supportari solatio non modice depu-
tandum.

XXIII. CONSIDERATIO.

Uicesima tertia puella tristis sic alloquitur. **A**duerto frater quod sine omni
miseria sola velles felicitate gaudere et in ea lasciuire. **S**ed re-
uera non sic miseriam fugere pensus cogitasti: inde posses miseriam incur-
rere quoniam. **C**ur non potius te consideras fore christi militem? si tamen existis cri-
stianus? **N**epe militia est vita hominis super terram. id est quanto tempore icola fuerit in
terris ecclesie militatus **S**ed quod. **P**rofecto miserimos scias esse mili-
tes. quae felicitate sua detenti vacant otio. deliciis dediti: quae nec temporalis ex-
ercitio usum armorum habent. nec spirituali bello sunt apti: pro arma iusticie
virtutis dei quantum ad utrumque inertia torpescunt. **V**is autem scire
quod felicem presentis temporis desequitur hac in parte malum vere miserie? **A**udi sene-
cam illum. felicis recordationis. **M**iserum inquit te reputo quia nunquam fuisti mi-
ser transiisti vitam et non inuenisti aduersarium: nimis fuisti miser miserum
reputo quia nimia felicitate torpescunt. **I**d autem est quod ad unum quoniam pugne
et militie patet exemplariter in militibus regni cuiusdam quondam gladius

7

Illij nimirū ex quo regnū illd. et icole videntur quidē pl⁹ regnis alijs tpali felicitate abūdasse adeo ibercia torpescēbāt q⁹ impugna tōis tpe inuēti sunt corda pdidisse: res quoq³ et honores ac nulli: us v⁹ ututis extitisse: necnō et eādē plagā digne meruisse. Quippe in mūdano plio merito amittit v⁹ tute fortitudinis militaris q⁹ in spūa li plio ab hoste ipugnat⁹ negligit assumere arma iusticie diuine v⁹ tutis. vñ et factū est vt dicti incole dtra tria spāliter vitioz genera qb⁹ i sua torpescēte felicitate p⁹ alijs natōib⁹ deliquerāt: videlicet dtra ipoz maximā supbiā d⁹ fusibili p⁹ sus huiliatōe: dtra eorum auariciā rez suaz q⁹ si oim violēta spoliatōe: et dtra ipoz exquisitā luxuriā. et ei⁹ signa vbiq³ depicta turpissime. suaz vxozuz et filiaz sanctimonialiū quoq³ ac virginū aliaz abusu miserabili et deflozatoe gūiter nimis sunt puniti. Qui tñ euē⁹ felicitatē iporum interzūpens et ad sui recognitōnem eosdē deducēs ad eternā eos felicitatē disponere poterit deo nō puniēte bis inidipsum.

XXIII. CONSIDERATIO

Ultima q⁴ta puella pcedēs i mediū triste p⁹ miseria sic ē allo: cuta. Timeo. o amice q⁹ ad ea que audisti verba sororis nre cū illo boetio dicerēs si auderes: specōsa q⁹ dem ista sunt oblitaq³ rethorice ac musice melle dulcedinis tñ cū audiunt⁹ delectāt: sed miseris maloz alioz sensus est. Itaq³ cū h⁹ aurib⁹ insonare desierint inhit⁹ animū meroz p⁹ gnat⁹ et ita est forsā vt dicerēs q⁹ obrem p⁹ fundioza si potero et exp⁹ sioza remedia necesse est introducaz: itaq³ o amice q⁹ so attēdas p⁹ pens⁹ v⁹ ba mea. Si cares nūc illa tātil: la felicitate aut semp etiā antea caruisti: aut q⁹ nq³ pei⁹ felix fuisti quoz p⁹ zioze posito atq³ hoc appoito. q⁹ vt boetiana quedam p⁹ sa dicit: in oi aduersitate fortune infelicissimū gen⁹ infortunij est fuisse felicē sequit⁹ plane q⁹ nūc bonū est tibi peidē felicitate caruis: se magis q⁹ felicē extitisse. verū si illi⁹ p⁹ teritā carētiā dicta ex cā bonā censueris restat vt et p⁹ tem ames tanq⁹ bonā. Soroz em⁹ alte ri⁹ est similima sibi. Nec nimirū ad h⁹ valet vt illd⁹ de quo dictuz ē infelicissimū. post hac gen⁹ infortunij nō incurras carere felicitate si dtingeret aliq⁹. Qd⁹ si obicias q⁹ hoc forsitā nō dtinget. Dzo: fectoni fallar decipis. nā et si nō dtingeret hac i luce qd⁹ tñ dubi um ess⁹: hoc ipō certi⁹ dtingeret post hāc lucē vbi edatis flamme cruciat⁹ felicitatē sibi p⁹ uia in infelicissimū gen⁹ miserie v⁹ ad tē: pus purgatoziū si nō etiā absq³ termino dmutaret an nō ita cēseas nō misero lazero: sed illi poti⁹ ep⁹ loni cōtigisse quē sepultū in m: ferno dixisse quondaz memineras. q⁹ crutioz i hac flāma. Doro si añ p⁹ s aut sp. aut q⁹ nq³ felix fuisti et infelicissimū illd⁹ gen⁹ infor: tunij nūc causeris: illa saltē te monet gaudēdi racō q⁹ p⁹ fertim hic p⁹ terita infelicitate inducta peccamia tollerabili⁹ luēs infelicissi: mi illi⁹ gen⁹ infortunij nō te grauet i suo g⁹ du potōzi. Nepe gen⁹ illd⁹ spēs dtinget g⁹ duū diuersoz c⁹ erroz nouissim⁹ sp⁹ peioz ē p⁹ zore

XXV. CONSIDERATIO.

Uicesimaquarta puella d' tristitia hōis sup carētia mūdane felicitatis querulātis plurimū admirata sic ait. **Q**uez sane mentis rei magis anxie carētia d' tristabit. **D**ozro mūdane felicitas q̄ sui carētia magis anxie de cui' anxietate plurima. **B**oetiana illa d' solatrix sic testa' dicēs. **Q**uis ē inq̄t tā d'posite felicitatis vt nō aliq̄ ex pte cum status sui qualitate rixetur. **A**nxia enim res est humanorū con dicio honorum. et que vel nunquam tota p'oueniat. vel nunquam perpetua subsistat. **H**uic census exuberat. sed est pudori degener sanguis. hunc ipsa nobilitas notum facit. sed ipsa angustia rei familiaris. inclusus esse mallet ignot'. **I**lle utroq; circūfluus vitam celibē deflet. ille nupcijs orb' liberis. alieno cēsū nutrit. **A**lius p'le letat' filij filie. ve delictis mest' illacrimat. **I**dcirco nemo facile cū fortune sue d' ditione d'cordat. **I**nest em̄ singulis q̄ inexptus ignoret expt' exhorreat. **A**dde q̄ felicissimi cuiusq; delicatissimus sensus est. et nisi ad nutū cūcta suppetāt ois aduersitatis insolens minimis q̄busq; p'sternit'. adeo p' exigua sunt que fortunatissimis beatitudis summā detrahūt. q̄s ē ille tā infelix q̄ cū dederit ipacie man' statū suū mutare nō optet. **A**liquet igit' q̄ sit mortaliū reū mi sera beatitudo q̄ nec apud eq̄nimos p'petua durat nec anxios tota d'lectat. **H** illa d' solatrix. **A**d d'ceptū mūdane felicitatis egregie puocās et iclinās.

XXVI. CONSIDERATIO.

Uicesimasexta puella triste querulātem duplici questioe aggredi tur et d'cludit d'ra eū. **O** inq̄t cur vt infelix de miseria turbaris. quomō de felicitatis carētia querularis. **V**trūq; horū caret penit' rōe. p'rimū qdē cū nō sis aū miser q̄ turberis. **A**udi illā boetiana d' solatricē de hoc loquētem. **A**deo iquit nihil est miserū nisi d'putes d'ra q̄ brā soz ois ē eq̄nimitate tolerātis. **I**zm quoq; ex eiusdē verbis colligi'. quō em̄ carētia felicitatis q̄s querit' iaz se cū habēs felicitatez. **S** ecce boetiana illa d' solatrix ad vniuersos filios hominū sic exclamat. **Q**uid iquit. **O** mortales extra petitis i tra vos positā felicitatē. error' iscitiaq; d'fūd' d'fūd' inq̄t error' n' miruz hoc d'vincit q̄ plurimos g'uiterrare in via morū.

XXVII. CONSIDERATIO.

Uicesimasextima puella triste p' miseria sic alloq̄tur. **N**ū audisti vel q̄nq; q̄ expedit nōnunq̄ miserū esse felicitate nimia carere. **C**ur ergo carētia ei' q̄reris. **N**ā si q̄nq; expediēs ē. elige ppter certitudinē vt sit mō. ne forsitā in futurū nō d'tingat. **I**mmo gaude pot' qz id mō p'fctō ē qd' expediēs. quo sp' carēs miser est. **I**tidē d' sideres quid hac i pte p'clar' ille iperatozie maiestatis p'ceptor. **S**ene ca sez locut' est. **M**iserū iquit te reputo. qz nūq̄ fuisti miser. transi uisti vitā et nō iuenisti aduersariū. nimis fuisti miser. miseros repu to qui nimia felicitate torpescūt. **H** ille. **T**u vero forsan tacitus re murmurās inq̄ns i corde. miser fui vsq; in hāc horam. sufficit et

7

satis ē. **O** si vlt in aēa felix essem. **O** si miseria deinceps carerē. **S**ed vide qđ cogitas. vide qđ optas. vide malū qđ te seqret si cor tuū qđ desiderat assequeret. **N**imia si qđē felicitate torpesceres. torpore dflueres. perires defluendo. **XXVIII. CONSIDERATIO.**

Quiesima octaua puella ad tristē sic locuta est. **Q**ueso attendas illd tullianū. cur inqt eā rē tā studiosē curas q̄ tibi multas dabit curas. **F**orte dices. q̄ nā est res ista? pfecto res p̄sus hui? felicitas est mūdāna q̄ curis vtiq; est plena. **N**ōne quos hoc i mūdo feliciores p̄dicam? maximis curis et sollicitudinib? subcūbere vides m? vñ hoc illis. **P**rofecto qz q̄ mundi sunt curat. nō q̄ ihū xp̄i. **E**cce qđ dicit egregi? ille gregori?. **I**lle inqt huius mundi veraciter mala sentit q̄ ei? bona hyāter appetit. **M**ala inqt sentit. **Q**ue nam mala. cte timores nocturnos dulcē somnū iterapiētes. qđ quidez malū est sollicitudinū et curaz tumult? q̄tam dei i corde māsiōz pturbātes seu vastātes: qđ pei? ymmo pessimū est quēadmodū ecōtrario idē ait greg. **S**cti viri. qz nihil h? mūdi appetūt ml̄tis pculdubio tumltib? i corde p̄iuāt. **XXIX. CONSIDERATIO**

Quiesimanona puella ad tristē de ipā mūdāna felicitate de cuius carētia querulat? sic loqtur detrahēdo. **H**ec inqt et si pergramū vicōz p̄ctā nō occideret tñ v̄tutis egestatē induceret. **V**n de elige qđ malueris e duob? v̄tutē aut felicitatez: ambo nāq; sil̄dciliare p̄difficile ē aut forsan impossibile. **V**ide tullianā rethoriciā quale similiter cadētis exornatōis exemplū posuerit: hōiem inquit laudas egētē v̄tutis abundātem felicitatis. **D**ozro felicitatū v̄tutem haut dubiū p̄eligendā esse nemo nō p̄sus exp̄s rōnis dubitare p̄mittit. **F**udi p̄fate rethorice sniam elegātem. **O**m̄s inquit bñ viuēdi rōnes i virtute sunt collocandē: p̄pterea q̄ sola v̄t? in sua p̄tate est. **O**ia p̄ter eā subiecta sunt sub fortune dñatōe. **H**ec ille s; et v̄t? multo feliciozē dstituit q̄ mūdāna felicitas inquatuz p̄ eam excellētī? q̄ p̄ felicitatē mūdānā oīa habent? in q̄bus consistit mūdāna felicitas p̄t liber quidā de amore v̄tutum cōpōitus pulcre manifestat. **XXX. CONSIDERATIO.**

Quiesima puella satis p̄uecta et artis phylionomie n̄ ignara in tristis vultū intēdēs ip̄m suo subtili iudicō dephendit aim habere puerilē et nūquid nō ad puerilē spectat aim de rex carētia mīmax pturbari quēadmoduz puerum de pomo p̄dito aut de troco quo ludere dsuenit. **S** qđ. nōne illū ex angusta mēte b̄m **A**nthoniū h̄ mūdāna tāq; celestē et quasi de sublimi p̄spiciētem dixisse nouim? **N**emo cū despererit mundū reliquisse se arbitret? ingentia: quasi diceret. immo pua et mīma. **I**p̄m ergo tristē iuxta aimi sui puerilis dditōnē dsolās sic ait. **Q**uo ē fili mi p̄ turbaris: nōne hēs qđ hijs quoz carētiā deploras ml̄to meli? ē: noui q̄ cepisti duas auiculas q̄s cardueles appellāt: puulas q̄dem s; pulcherzimas. **D**icel mibi forte q̄ hac i nocte te cepisse somniaueris et p̄inde fueris

admodū dōsolat⁹. S; aduertat vigilāter et adhuc easdē inuenies
vigilādo. Vbi inq̄s: certe in cauea mētis tue sic iclusas q̄ eas nisi
volueris pdere nō valebis. Que nā inq̄s sunt hee auicule cardue
les puule: et tā pulcre forme: p̄fecto deiformes sunt potētie intel
lect⁹. scz volūtas diuine volūtatī dōformate: an nō hee potētie au
cile tales carduelli merito poterūt appellari: Sic p̄ certo. Intelle
ct⁹ nāq; nedū a solis ort⁹ cardine et vsq; terre limitem. seu queq;
mūdi climata nouit p̄rāsire: verū etiā citissimo volatu se subleuat
in alta ita vt ip̄am celi summitatē supascēdat ad eū quidē p̄tingēs
qui celo altior veraciter p̄dicat: secūq; dducit sociā volūtatē que
exp̄ssi⁹ carduelli formā hñs amore rubēs capitis ī facie penes an
teriora sua attēdenda: queq; vna cū intellectu rostri existit p̄ acuti
quo fit vt simul x̄po p̄ aspitare passionis tanq̄ carduo insidētes. ne
dū p̄ gnulis donoz ei⁹ seu vboz semib⁹ ad resectōez colligēdis
impingūt: verū etiā ad intīmā ip̄i⁹ diuinitatē vsq; p̄tingūt. Quaz
auiculaꝝ solatō vtiq; musicaz suauiore oī alia modulātōne musi
ca p̄frues mixt̄ ē si te res aliq̄ p̄sertim de hijs mimis poterit p̄tur
bare: q̄n excellētiorib⁹ te p̄ditū poti⁹ arbitrari deberes: simile em̄
hoc essz ac si magn⁹ q̄sq; impator et maxim⁹ ī diuicijs de vni⁹ obo
li p̄ditōe forsitā quereretur.

**SECUNDOVM CADITVLVM CONTINENS CONSOLATI
ONES SVPER CARENTIA MVNDANE PROSPERITA
TIS ET SVPER ADVERSITATE.**

Dico post p̄missa tristis secūd⁹ mūdana carēs p̄sp̄ritate
aduersitate vō plurima nō carēs ad sup̄rafatā dñam dō
latricē p̄pi⁹ accedit ei⁹ p̄ remedio dñdo cas sue tristicie
manifestat. At illa etiā sibi d̄pacies d̄ comitātib⁹ se puel
lis. xvij. aduocat eisq; ferios⁹ ip̄erat q̄ten⁹ dōsolatōi ip̄i⁹ fidelius
intēdāt.

I. CONSIDERATIO.

Prima igit̄ puella mādati hui⁹ executrix sic tristē alloq̄tur q̄
rulosum. Cur inq̄t. o bōe amice oculi tui madēt p̄ tristicia: Cur que
rularis de p̄sp̄ritatis carētia: nescis q̄ nō modica est dōsolatō ma
gnis et insignib⁹ p̄sonis assilari ip̄arūq; d̄dicōnib⁹ et ḡuib⁹ dum
mō viciose nō s̄nt dōformari: Quippe q̄ dign⁹ haberet cū rege ma
gno et regalib⁹ p̄sonis vestē ex causa honesta lugubrē deferre hō
quidē sapiēs mallet cuz hui⁹ dignōib⁹ q̄ stola iocunditatis indui
cū plebeis nulla pollētib⁹ dignitate. S; q̄d nōne rex regū x̄pc dei
fili⁹ veste aspsa sanguine vt iohānes testat̄ ceteriq; electi dei con
simili aduersitatis aspitare iduti fuere: viaq; arta et aspa qua pos
sent celos penetrare poti⁹ q̄ via lata ducēte in p̄ditōez incessere:
Deo facto sic. Audi d̄ hoc magnū patrē. dñm inq̄libm legim⁹ do
luisse. fleuisse obprobria et d̄tumelias sustinuisse ex itinere fatiga
tū fuisse: sputa. flagella. crucē suscepisse: nūq̄ tñ legim⁹ eum risisse
nec in p̄nū p̄sp̄atuz fuisse. Hinc plane hic ī spe gaudēt oīs electi

7
cū cepint aduersitatib⁹ mūdi fatigari: et nullis ei⁹ p̄speritatibus
fallaciter d̄cipi sciētes p̄culdubio n̄ aliā viā supesse p̄ quā possint
celos penetrare. Hinc est q̄ et idē dñs ait discipulis suis. bñ elis
cū maledixerint vobis hōies et p̄secuti vos fuerint et dixerit om̄e
malū aduersum vos mētiētes p̄pter me: gaudete in illa die et exul-
tate. ecce em̄ merces v̄ra multa est in celo. h̄ p̄ ille cuius p̄ sniam
edoceris si de electorū numero esse volueris: q̄ nō doceas tpe ad-
uersitatis vel p̄pter carētiā mūdane p̄speritatis.

II. CONSIDERATIO

Secūda puella ad tristē sic ait. bōe amice video q̄ te fallit p̄pri-
um iudiciū et cōe multorū q̄ in p̄speris gaudēt et tristat̄ i ad-
uersis q̄ si sano regerēt iudicō d̄traria d̄cluderēt: nā sancti et puri
ac p̄ dñs exñtes bōi iudiciū maḡ gaudēt i aduersis q̄ gaudeāt i p̄-
speris: nēpe p̄spera seducūt et aduersa ad celestē p̄ziam feliciter d̄-
ducūt. p̄spera itaqz sunt plurimū formidāda et eorū carētia ē optā-
da. Audi ieronimū p̄sbiterū vota inq̄t nutricis mee nūq̄ mihi eue-
niāt: que supple optat p̄spera q̄ cedūt i guamē. Audi egregiuz virū
gregoriū. magis inq̄t p̄speritatis sublimitas q̄ necessitatis aduersi-
tas guabit. Qui rursū dicit ad p̄p̄ituz v̄bū digne ponderandum
infra p̄ vnā de sororib⁹ meis recitatū.

III. CONSIDERATIO.

Tercia puella ad tristē sic locuta est aduerto o amice q̄ ob ad-
uersitatē turbaris q̄ esuris. aut q̄ sitis: elige ergo vnū e duob⁹
b⁹ v̄l hoc q̄ purū sumēdo nociturū nō timeas: v̄l hoc q̄ tanq̄ vene-
nū sine multa d̄trarij admixtōe absqz mortis piculo sumere nō p̄su-
mas. Que nā inq̄es sunt ista. p̄fecto primū ē aduersitas q̄ pura ra-
ro vel nūq̄ inducit piculū. secūdū ē p̄speritas quā sine mlta aduer-
sitis admixtione gustare valde ē piculosuz. Vis hui⁹ rei h̄c te-
simoniū. Audi primo magnū p̄zem. Nemo inq̄t ḡtulet̄ homi qui
p̄sperat̄ in via sua cui⁹ peccatis deest vltor et adest laudator: ma-
ior ira dñi est. irritauit ei dñm p̄ctōz vt ista patiat̄: id est vt corre-
ctōnis flagella nō patiat̄. Audi sc̄do egregiū dñici gregis pastozē
gregoriū loquoz. Manifestū inq̄t p̄ditōis iudiciū est qñ affectatis
iniquitatib⁹ subsequēs fauet effect⁹ et nulla cōtrarietas impedit q̄
mēs p̄uersa d̄cepit: h̄ greg. ecce ergo quō peccatores sumētes de-
lectamētū p̄speritatis multū indigēt bona admixtione aduersitatis

III. CONSIDERATIO.

Quarta puella ad tristē sic loq̄t̄. hō si q̄d mali h̄z aduersitas
pl⁹ mali h̄z p̄speritas i illa ei malū pene q̄d ē min⁹. In ista vero
ē attendere malū culpe q̄d ē mai⁹. Audi os aureū. Nouerca inq̄t vir-
tutis p̄speritas b̄cūlis suis sic applaudit vt noceat et ifelici suc-
cessu sic i via fortunatos obsequi. vt i fine p̄niciē operē: diuisis su-
is ab inicio propinans dulcia et cum inebriati fuerint letale vir⁹
miscet̄ et q̄d deteri⁹ est quo sp̄e sui clarescit ampli⁹ eo stupētibus

ocul' dēfiorē ifūdīt caliginē. h' ille. **S** dictis si aures accomodes
feu fidē adhibeas mix' est si de p'speritatis carētia doleas q̄ opti-
moz q̄ in te sunt nouercā esse didicisti. patā tibi sub spē dulcis po-
culi toxicū mīstrare et caliginem inducere.

V. CONSIDERATIO.

Quinta puella ad tristē sic ait. **M**iroz frater si diligis et vt dile-
ctū appetis qd̄ habitū te nō diligit. s; decipit qd̄ p'spitem
scias esse. cur nō poti' amicum diligis verū et pbatū quē in p'speri-
tate certū nō hēbis. **A**udi p'sidon' et dictū ei' d'sidera. **I**n p'speri-
tate inq̄t incerta est aicicia nescit' utrū p'sona an felicitas diligat'.
Audi quoq; gregorianā sentētiā huic d'cordātem. **C**ū inq̄t q̄s i pro-
speritate diligit' incertū est utz p'speritas an p'sona diligat'. **A**mis-
sio aut' felicitatis idicat vim dilectōis. nec p'speritas q̄ppe amicum
indicat. nec aduersitas inimicū celat. **E**x qua sentētiā clare sequit'.
q; si habita p'speritate. quēquā habeas forsitan amicum nō tñ certū
et pbatū q̄lem indicaret aduersitas seu p'spitem. carētia ipi' p'spe-
ritati fallaci merito p'ferēda. si tñ vera est snia tullij. **N**ich' inq̄t me-
li' datū est homi a dijs immortalib' amicicia. qd̄ ei' dulci' q̄ hēe
cū quo oia audeas sic loq̄ vt recū' q̄s esset tāt' fruct' i p'speris re-
b' nisi hēres amicum q̄ illis eq̄ ac cuipe gauderet. aduersas eē ferre
difficile esset sine eo q̄ illas. etiā q̄ tu ferret' h' ille. **N**on ergo fleas
ei' carētiā q̄ de oī amico te cogit dubitare q̄ q̄dem dubitatō nota-
biliter derogat solatō. **A**udi cassi. sine inq̄t amicis omis cogitacō
ess; tediū. ois opatō labor'. ois terza p'grinatō. ois vita tormētum
sine quoz solatō viuere ess; mori.

VI. CONSIDERATIO.

Sexta puella tristē sic alloq̄tur. **S**i nō affuerit tēperās aduer-
sitas. scias p'speritatis abūdantiā tibi fore nociturā. **A**udi de h'
illustre senecā. **O**ia inq̄t q̄ supfluunt nocēt. **S**egetem nimia sternit
obertas. rami onere frāgūtur. **A**d maturitatē n̄ puenit nimia fecū-
ditas. **I**dē quoq; aimis eueit quos immoderata p'speritas rūpit q̄
nō solū in alioz iniuriā. s; etiā i suā vtūtur. h' ille illustris. **S**ex cui'
snia nō restat aliud nisi qd̄ de aduersitate nō mō nō doleas. s; ma-
gis gaudeas tanq̄ de t'pamēto nociture p'speritatis.

VII. CONSIDERATIO.

Septima puella tristē hoīem de p'speritatis carētia p'turbatum
sic alloquit'. **Q**uo p't q̄s nō delirās de hui' rei turbari carētia.
de q̄ poti' hita turbatō rōnabiliter ē habēda. **N**equaq; inq̄s neces-
se est. **S**z ecce p'speritate mūdi hui' hita turbatōis cā in p'romptu
solet occurrere. **S**anctis viris q̄ illustrati diuino lumie minus er-
rāt iudicō quos rigit rō. deuotō p'mouet. q̄b' spūs suggerit verita-
tē. de q̄bus qd̄ dñici gregis pastor greg. sic ait. **S**ācti nri cū sibi
suppetere prospera huius mūdi d'spiciūt pauida suspitōe turbātur.
timēt em̄ ne h' laborū suorū fructum recipiāt. timēt ve q̄ dina iusti-
cia latēs i eis vuln' aspiciat et exteriorib' eos munerib' tumulās

ab intimis repellat. **h. greg.** Cuius h. auctoritas apte dicitur. q. man-
dane prosperitatis utpote turbatiue carētia non poterit recte rōnis
pollētibus iudicō fore turbatiua. q. nimmo magis solatoria utpote
cārū turbatōis maxiarū exclusiua. **VII. CONSIDERATIO**

Octaua puella tristē hoēs sic alloq̄t. **h. bō** cur ingrū te oñdis d-
donis diuinis. d. quibus puidz de suis karissimis filiis. **An** ne
scis dictū illd ecclesiasticū. bona et mala a deo sunt. qd quidē nō
de malis culpe s; appellatōe quadā intelligit d. bonis prosperitatē
et malis aduersitatis q. sunt mala penē. verū licz ita intelligat. tñ
cū teste ipō saluatore p̄ carnalis nouerit bona data dare filiis su-
is. **Et** multo magis p̄ celestis sume bō dabit bōa petētibus se et ne
quaq̄ de peioribus. s; de melioribus filiis suis puidēbit. **Idcirco** cū
maioribus et magis priuatis amicis et p̄ oibus filio suo vnigenito
dño nostro ihu xpo aduersitates dedisse maximas dimosca. lequit
plane aduersitates falsa dictas appellatōe de numero maloz. s;
veraciter esse quedā bonis prosperitatis meliora. **h. ergo** meliora si a
patre tuo. p̄e quidē oīum. tuo autē singulari adoptōne et te tenerri-
me diligēte recepisti seu qnq; recepisti. cur inde tristaris tanq̄ d. nō
bonis. **Defecto** h. signū est q. v. l. ingrat. es vel falsa illa appella-
tōe decipis. **Cuius** quidē appellatōis falsitas ex hoc etiam patet q.
ipe aduersitates nō solū fuerūt vt p̄mittit. a p̄e celesti summe bo-
no. s; etiā erāt i filio ei. summe bono. ex q. maifeste sequit. ipas bo-
nas esse. in ipō em̄ nihil esse potuit nisi bonū.

IX. CONSIDERATIO.

Nona puella ad hominē d. mūdane prosperitatis carētia p̄turba-
tum sic ait. **Cur** turbaris hō de hui. rei carentia s; p̄spitatis
mūdane. que vix h̄i v. l. nunq̄ p̄t absq; notabili detrimēto. **Audi** te
stimoniū cūcta sciētis. **Quid** inq̄t p̄dest homi si vniuersuz mūdū lu-
cret. aie vō sue detrimētū patiat. **p̄mmo** reuera mundana p̄speri-
tas si cōtinue habeat. signū est euidēs damnatōnis eterne. nonne
em̄ qd circa bti ambrosij hospitē accidit hoc p̄bauit. **A** cui. hospi-
cō ex eo q. absq; omi in fortunio sp̄ sibi et i oib; p̄sperere successisse
asserēbat. dixit ipe ambrosij ad suā familiā. fugiam. hinc ne nos
hic diuina vltō d̄phēdat q. mox arrepto itinere retrospectiēs vidit
totū hospitium. et cūcta i eo existētia apta terra absorpta eē qd vtiq;
subito et sine spacō p̄nie d̄tingēs nō videt. absq; damnatōe hospi-
tis d̄tigisse. parū igit. p̄dest ipa p̄speritas p̄mmo intolerabiliter si
cōtinua fuerit est nociua. p̄inde maifeste d̄vincit. carentiā eius esse
bonā. verū qd bonū est hōi quomō nō magis leticie q̄ tristicie erit
causa.

X. CONSIDERATIO.

Decima puella p̄missam d̄firmās sniam ad tristē sic ait. **Gaude-**
re debz infirm. cū medicū nō de mōte pessolano. s; celestē de
mōtib; eternis ad se veniētem se intromittere viderit de ipi. infir-
mitate. ex hoc nāq; sperare poss; d. salute. **hoc** autē sit dictū p̄ tāto

qz illi q̄ i oib⁹ i mūdo isto p̄span⁹ sunt velut ifirm⁹ despat⁹ cui ni
hil qd̄ petijt d̄nega⁹. Audi greg. desperatis inq̄t egris qd̄ qd̄ popo
scerit dari p̄cipiūt et eis q̄ reduci possūt ad salutē q̄ appetūt dari d̄
tradicūt. Id̄ quoqz ait. d̄nu⁹ success⁹ t̄paliū ē certū future calami
tatis iudiciū. Vitul⁹ mactād⁹ liber ad d̄bitā mortē currēs effrena
tis voluptatib⁹ v̄t̄it⁹. qz et vituli q̄ mactādi sūt i liberis reliquūt⁹
pascuis. iust⁹ a d̄lectatōis trāsitorie iocūditate restringi⁹ qz nimiz vi
tul⁹ ad laboris vsū d̄putat⁹ sub iugo r̄tine⁹ h̄ greg. XI. CON.

Quod decia puella d̄siderans triste correctōis disciplina gr̄is mori
b⁹ accomoda atqz ad sapiāz disposita fore id̄ignū ipz sic allo
quit⁹. Cur hō h̄ h̄e d̄sideras qd̄ necesse tibi correctōi teqz p̄imū ḡ
tū reddētī n̄ mediocriter repugnarz. Quid iq̄es ē illō. Profecto p̄
spitas ē p̄sertiz nimia. Audi greg. h̄ egregie p̄stātē. difficilī⁹ in
q̄t malū corrigi⁹ qd̄ p̄spitate fulci⁹. Id̄ q̄qz sic ait. Qui a d̄o auerti⁹
et p̄spat⁹ tāto p̄ditōi fit p̄xim⁹ q̄nto zelo discipline iueni⁹ aliē⁹ hor
rea⁹ igit̄ necesse ē p̄speritas nimia q̄ alienū d̄o p̄ne disciplināti et
p̄ximū possz facere p̄ditōi. Nō sit aūc horrēda ē aduersitas q̄ disci
pline ē correctō d̄ q̄ salomō ait. Virga et correctō tribuit sapiāz d̄
q̄ scz idē dicit. Melior ē sapia cūctis opib⁹. d̄ q̄ et philo doctissim⁹
oim̄ iqt̄ potētior ē sapia. addit aūc et alia p̄lima gl̄iosa. S̄ et fili⁹
syrach hō iquit sanct⁹ i sapia manet sicut sol XII. CONSI.

Quo decia puella triste sup̄ aduersitate d̄solādū aggredi⁹ i hūc
mo d̄. Si diligēte turbari d̄ aduersitate ē turbari de p̄fectu⁹
forsan in q̄es rei. Profcto de p̄fectu scti desiderij cordis deuoti a
d̄no n̄ fraudādi. Quo rursuz inq̄es. Ecce dicit pastor gregis d̄nici
greg. loquor. Electoz inq̄t d̄sideria dū p̄mūt⁹ aduersitate p̄ficiūt.
sicut ignis flatu p̄mi⁹ vt crescat. et vñ q̄i extigui cerni⁹ idē roboza
t⁹. h̄ ille. S̄ qd̄. Est ne p̄ipedēd⁹ p̄fect⁹ desiderij q̄. s. electi d̄u
desiderāt. Certe n̄. Nepe vt ait idē greg. Qui mēte itēg d̄u deside
rat p̄fecto iā h̄z qd̄ amat. S̄ h̄ h̄e vtiqz mai⁹ bonū est q̄ sit vnq̄
malū p̄emi aduersitate. XIII. CONSIDERATIO.

Quod decia puella ad triste sic ait. Cur aduersitates formidasz
d̄sideras p̄spitates. Ille etei nisi velis te nō valēt deicere. S̄
iste nate sūt se h̄ntē corrūpe qd̄ nisi fiat aduersitas neq̄t nocē. Au
di qd̄ hac i p̄te senserit greg. ac dixerit egregie n̄lla iquit aduersi
tas deicit qz p̄speritas n̄lla corrūpit. q̄ ei veritati iherz vaitati nul
lomō succūbit. qz dū forti pede cogitatōis it⁹ itētōz fixerit oē qd̄
foris mutabiliter agit⁹ ad arcē mētis mime p̄tigit. h̄ ille. Egregi⁹
vtiqz testis veridic⁹ h̄m quē etiā alibi. N̄lla nocebit aduersitas. si
nulla d̄net⁹ iniqtas. S̄ qd̄. Ecce si d̄nat⁹ iniqtas testāte p̄zi⁹ sodali
mea expedit vt h̄ corrigat aduersitas. XIII. CONSIDERATIO.

Quod decia puella. cur ait o amice de aduersitate turbaris.
Eorsitan dices. qz p̄speritatē d̄sidero cui ipa est aduersa. Sed
in h̄o erras cū p̄fecto etiā ipa aduersitas n̄ sit aliena a p̄speritatis

7

racōne. Audi gregoriū satis egregie de hoc loquētes. Cum inquit per temptatōz humilitas pficit: psp̄era ē ip̄a aduersitas q̄ mentez ab elatōe custodit. h̄ ille. Et nunq̄d bñ: certe sic. Mepe h̄m̄ minimuz aliquē humilitatis gradū ultra plurimos sapiētes pfecisse est h̄m̄ dictū cuiusdā sapiētis. om̄s eoz gratias gratis datas supasse. S̄ et ab elatōe custodiri q̄nte p̄speritatis sic nouit ille q̄ dixit. Superbum sequet̄ humilitas et humilē spū suscipiet glōria. deniqz ut d̄: cretoz liber testa^r iusto dei iudicō aduersa bonis eueniūt ut ex h̄ magis humiliet̄ et mereat̄.

XV. CONSIDERATIO.

Quintadecima puella ad tristē sic ait. Aduerto q̄ aduersitatis pena aimū tuū vexat: s̄ si hui⁹ defect⁹ scires effectū p̄iter et p̄fectū nequaq̄ ess̄ inde tibi d̄plēdūz: s̄ plurimū gaudēdū. An ne scis q̄ vexatō dat intellectum. Audi sollemnissimum dictum ipsius greg. i moralib⁹ decretoz li. recitatatū. q̄cūqz inq̄t. Stult⁹ est i culpa: sapiēs erit in pena. S̄ q̄d hoc p̄fecto sapiētis rō plurima bōa includit: q̄ppe teste salomōe vir sapiēs fortis est. et teste ptolomeo sapiēs dñat̄ astris: et rursus teste salomōe glōriā sapiētes posside bunt. de sapiēte quoqz ecclesiastic⁹ dicit. Vir sapiēs implebit̄ bñ: dicōib⁹ et vidētes illū laudabūt. Nimirū q̄libz talē laudat. taliqz bñdic̄ bonū ei optat. Deniqz idez ecclesiastic⁹ eodem in loco sapiens inquit in populo hereditabit honozē et nomē illi⁹ erit uiuens in eternū. Ecce igit̄ q̄nta bona aduersitatis penā cōsequūtur sapiam inducētē. ad q̄d sorozis mee dicta p̄ri⁹ ofuerūt si ad me: moriā reuocent̄.

XVI. CONSIDERATIO.

Sextadecima puella hoiem ob mūdane p̄speratis carētiā p̄turbatū sic alloq̄tur. Cur hō turbaris ex carētia p̄speritatis: dicces forte p̄speritate cōsequeris q̄ desidero iocūditatē scz voluptatē et q̄etē ac q̄ndā v̄l in terris b̄ritudinē. Sed si vis scire q̄ hac i p̄te tua te cōsideratō nimis fallit. Audi magnū p̄ez aug. Prospera inquit hui⁹ mūdi asp̄itatē h̄nt verā. iocūditatē falsam: certū dolo rem. incertā voluptatē: durū laborē. timidā quietē. rem plenā miserie. sp̄ez b̄ritudinis ianē. h̄ ille pater. q̄ autoritas merito superat om̄s tuas de cōtrario fantasias.

XVII. CONSIDERATIO.

Decimaseptima puella tristē hominē p̄speritate seculi tui terrene disp̄esatōis cura annexa est carētez atqz ex aduersitate ali quid patiētē cōsiderat ex p̄sumpta sua iusticia arguētē q̄ dicta ei p̄speritas a deo iuste res disp̄esante deberet̄. Quocirca ei⁹ intētionem mox refellit conuincens eum minus iustum fore atqz cum eo misericorditer a deo actum esse in eo scilicet q̄ ei parcitur: ne dicta p̄speritate veram ut p̄mittitur asperitatem habente fatigetur. Quā ob causam ipsum tristē percutit et p̄sumptionem eius repercutit gregoziane autoritatis gladio peracuto. Allegat enim verbum illud notabile. q̄ ipse gregorius dixisse reperitur. iustis inq̄t ampli⁹ placz ex aduersitate mala pati q̄ in p̄speritate

terrene dispēsatōis cura fatigari. Quis igit' n̄ aduerteret dictū tri-
stē p̄speritatē d̄tra se adeo et sic īdebitē appetētem esse iniustū? et
ip̄m deū sibi p̄cētē eē iustissimū.

XVIII. CONSIDERATIO

Decimoctaua puella hac diuisione triste v̄bis aggredit'. Si i-
quit duo loca essent parūper distātia quorū vn̄ carcer tene-
brosus plen̄ miserijs. alter vero foret ciuitas plena claritate ad-
mirabilis edificijs. d̄licijs copiosa. q̄s adō vecors p̄iter et stult' q̄
nō a via ad p̄mū locū tenebrosuz rēdēte q̄uis plana et delicata oi-
studio declinaret et viā aliā ad descriptā pri' ciuitatē ordinatam
q̄uis asp̄am nō eligeret. P̄fecto null'. Sed ecce duo loca sunt
parūper a nobis distātia. v̄tpote ad quorū alterū quelibet mortā-
lē breuē post decursum hui' vite venire necesse ē. P̄im' quidē car-
cer est infernalis v̄tiqz tenebrosus et opt' mortis caligine vbi ni-
hil deest calamitatis et miserie. vbi sebastiano testāte milite edax
adeest flāma que aīmas deuorat miserorū q̄ nullo finit' termino et
ad rediuiua incendia iterū q̄ adust' fuerit reparat'. Ad hūc p̄fecto
locū plana tendit via et delicata mūdane p̄speritatis. S; q̄s stul-
tus de hui' vie delicata planicie q̄i mollib' strate tapecijs posset
gaudere. dū noscet tā terribilē ad terminū ei' tendētā supesse. p̄-
sus nāqz terribilis ē loc' iste. q̄nimmō poti' q̄sqz ab illa via distā-
tior summe poss; gaudere. H̄ est em̄ via spacōsa q̄ ducit ad mortem
dixerim aut spacōsam v̄tpote in plurib' p̄nīs vite diuitijs hono-
rib' et d̄licijs d̄sistētē ac ad spacīaduz plurib' q̄i stolidis et in-
sensatis ḡtā ex̄ntem. Porro loc' illi' est ciuitas dei summi. ciui-
tas sancti. v̄bis beata ierusalē dicta pacis visio. q̄ mirabilis ē et d̄-
lectabilis edificijs. Siquidē fūdāta est saphiris. P̄orte nitēt mar-
garitis platee et muri ei' ex auro sunt purissimo. p̄fulget p̄pugna-
culis iaspidinīs. lapides q̄dez p̄cōsi om̄s muri ei'. et turres ei' gē-
mis sunt edificate. Quid ni tales dixerim. q̄ppe talē et ex talib' eā
esse voce didicim'. veridica matris ecclesie sacrosancte cui' ciuita-
tis incole sideris gaudēt mātionib'. infinitisqz d̄licijs p̄fruunt'. q̄
bus de' d̄stituit lucidissimas mansiones. cūcta nimix eius spacīa
splēdorib' sanctorū. ac solis illi' iusticie luce īaccessibili radiosa
illustratōe resplēdētia. sunt v̄tiqz sup̄solaris claritatis. In q̄ ciuita-
te d̄ni clare sonāt iugiter organa sanctorū. H̄ec ē paradisus volupta-
tis sp̄s in ea v̄ndiqz flozib' rosarū et lilijs dualliū. vbi sp̄am' re-
perire diuiniū vindemie defecate. ac angelorū esca in mēsa quā ip̄e
rex glorie nobis disposuit feliciter epulari seu felicibus epulis in
gloria eternaliter satiari. Quid plura. H̄ec et hijs similia v̄l maio-
ra anagogice intellecta ciuitate illā celestē omib' q̄ in teris sunt
bonis simul iūctis ī enarabili p̄ferūt excessu. H̄ac v̄o ad ciuita-
tē via ducens asp̄a est et arca. Siquidem p̄reangustia viatorū. arca
est via que ducit ad vitam. Via videlicet p̄sentis aduerſitatis
aspera ratione tribulationis quasi tota plena spinis et tribulis.

77

Audi gregoriū. electis iquit suis de⁹ iter aspū facit ne dū delectātur i via obliuiscātur eorū q̄ sunt i p̄ria. b̄ greg. vñ et dñs p̄ p̄pham baruch. Delicati iquit mei ābulauerūt vias asp̄as. Audi quoq; et clareuallēsez. b̄ inq̄t ē via vite tribulatō p̄ns via glorie via ciuitatis hitaculi via regni. vtilis tribulatō q̄ ducit ad gloriā. b̄ ille. Vñ et licz aspa sic. nihil tñ hoc curādū ē. Immo illa via cum nō sit alia gaudēter merito icedēdū ē rōne tante q̄ sperāda est i termino p̄p̄tue iocūditatis. hec ē nimirū snia q̄ p̄ dionē q̄i data disūcta filijs hoim s̄m q̄ndā gloriā puella vicesima sup̄i⁹ egregie recitauit in b̄ verba. Ne indignemini si mali i mūdo floret si vos patimini. qz non est xp̄iane dignitatis i t̄palib⁹ exaltari. s̄z pot⁹ dep̄rimi. mali nihil hñt i celo. vos nihil i mūdo. s̄z spe illi⁹ boni ad qd̄ tēditis quidq̄d in via d̄tingat gaudere d̄betis nihil ē vñ doleatis. vñ dubiteris. b̄ glosa illa. et ecce dicit quidq̄d d̄tingat i via q̄i dicat. q̄cūq; aduersitas seu tribulatō viā asp̄a reddat. Nā et hac via icessit ip̄e rex n̄r xp̄s quē oportuit pati et ita iterare in gloriā suam. **TERCIUM**
CADITVLVM. CONTINENS. CONSOLATIONES. SVPER.
CARENTIÄ. EORT VNE. ET. SVPER. INEORTVNIIS

Tercio post p̄missa tristis terci⁹ mūdana carēs fortuna. i for-
tunijs vero plurimis nō carēs ad p̄fatā p̄perās dñam d̄sola-
tricē excellētissimā ei cōquerit⁹ cās tristitie q̄s patit⁹. s̄z ip̄a
etiā illi d̄passiones ip̄edens et usq; d̄solatōi intēdens de puellis se
comitātib⁹ duxit p̄ plib⁹. xxi. scilicet impanduz vt dicti tristis cās
aduertāt tristitie. et ip̄m fideliter cōsolent⁹.

I. CONSIDERATIO.

Prima igit⁹ puella mādati hui⁹ executrix q̄rulosum tristē sic al-
loq̄tur. d̄sidero q̄ fortune et si nō p̄cipio te tñ finaliter de-
cipiētī desideras aicabiliter sociari. s̄z vis intelligere q̄ hoc min⁹
p̄uide. Audi v̄sum illū. Qui mel i ore gerit et me retropugnere q̄-
rit. Hui⁹ amicitia nolo mihi sociā. hui⁹ inq̄t. q̄ scz mel in ore gerit
et me retropugnere q̄rit. s̄z qd̄. certe b̄ malū i fortune societate re-
perit⁹. Nepe vt petr⁹ ait rauēnensis. Sepi⁹ i alto q̄s tollit⁹ vt ruēs
forci⁹ d̄q̄sset. nā sepe videt⁹ fortuna i p̄cipio p̄spera nūciare. s̄z
mediū et finē replet multis aduersitatib⁹. Nōne ergo similis ē for-
tuna scorpiōi p̄ caudā retropūgētī. **II. CONSIDERATIO.**

Secūda puella sic ad tristē ait. Aniaduerto q̄ tu q̄ris vt fortu-
na tibi arzideat. s̄z eo ip̄o q̄ris anxio timori subici. Audi illu-
strē senecā. neminē inq̄t eū fortunū p̄uexit vt non tñ minaret⁹ illi
q̄ntū p̄miserat. Nimirū cui fortuna arzidet aur i rota fortune resi-
det cū b̄ rota volubil sit q̄ eū d̄tingat descēdere si ip̄e sit mūdā⁹
anxie timere b̄z. qd̄q; deinde eūdē ip̄m in felicissimū gen⁹ i fortu-
nij d̄seq̄tur. Audi itidē boetianā d̄solatricē sic loquētē. In oī iquit
aniaduertitate fortune i felicissimū gen⁹ ifortunij est fuisse felice

III. CONSIDERATIO.

Tercia puella ait ad tristē. **O** bōe amice cur bona fortune in tm̄ appetis. Nescis q̄ insidie nō sunt appetēde: s; nec appetūt nisi fortassis a stulis q̄ capi nō formidāt. S; qd̄ sunt bōa fortune: non ne sunt insidie utiq; formidāde. Audi senecā. Ad om̄e inqt̄ fortunū bonū suspiciōsus pauidusq; subsiste et fera et piscis aliquo oblectam̄to decipit: munera ista fortune reputam; insidie sunt bñficia ista visitata hñe putam; habemur. Hec ille q̄ vult dicere. cum fortune bñficia hñe putam; nō app̄e habem;: s; habemur potius et frequēter i malū nīm. utpote capti insidijs ad modū bruti animalis.

III. CONSIDERATIO.

Quarta puella contra eos tristes q̄ sanctitatē silant iuebit i hec verba matura sanctitas ludere n̄ consuevit. S; et dedec; sanctos se ludētib; immiscere. Restat igit; ut vlt̄ similes sanctitatē dolere de fortune carētia quēadmodū delusor; otubernio erubescant. Audi senecā dicētes. Ludit de suis fortuna numerib; et q̄ dedit auferit. et q̄ abstulit reddit. h̄ ille. Verū qz n̄ est fortuna p se cā cui ludere possit attribui: s; p casus fortuitos deo poti; dicēte quodam versu. Ludit i huānis diuina potētia reb;. qz etiā p pmissa nō ē tristis aliq; a merore releuat;. Idcirco aliter dicta puella ad consolatiōnē tristiū pcedit i hūc modū. Magna inqt̄ consolatiō merito cui lib; deb; esse ipm̄ deū vniuersor; dñm̄ secū hñe ludētes. Si igit; ut permitit; ludit i humanis diuina potētia reb;. acceptet ḡtater necesse est ludū hui; atq; ḡtulāter q̄ tanq; ludū nō itelligēs de rusticitate nolit argui q̄ utiq; lud; ad paciēter sustinētē fauorē dei indicat ei suo tpe bona maxima collaturi.

V. CONSIDERATIO.

Quinta puella ad hoēz d̄ fortune carētia tristatū sic ait. Cur d̄ fortune carētia tristariis. hāc qd̄ē notabilē absq; inimicia nō hñes. ipa etiā habita cū fauore nō duraret: sicq; fauorē pri; ob ipam hitum cito pderes. Vis scire primū. Audi senecā de cā inimicie. Miserima inqt̄ ē fortuna q̄ inimico caret. Igit; s; m̄ eū si notabilis sit fortuna inimicia etiā pnicōsa n̄ carebit. Propter qd̄ premitit dicēs. Alienū om̄e qd̄ optando euenit. bona nemi est hora: si n̄ alicui sit mala: cito improbor; leta ad pnicie cadūt. Vis etiā scire s; m̄. Audi rursus senecā de indurabilitate fortune i eodez verbor; d̄textu sic loquētem. Dies qd̄ donat cito raptū iuenit fortuna cū blādit; captatū veit fortunā citi; repias q̄ retineas. fortuna vitrea est cū splēdet frāgi;. fortuna obesse nulli d̄tenta est semel leuis ē fortuna cito reposcit q̄ dedit. Vis deniq; scire terciū. Audi ibidē iterū senecā d̄ mutatōe fauoris d̄currente cū mutacōe fortune. Quo inqt̄ se fortuna eodē et fauor hominū se inclināt: igit; cū declināte fortuna etiā fauor hoīm pri; hitus mox declinat.

VI. CONSIDERATIO.

Sexta puella ad hoēz ex fortunā quā appet; carētia tristatū sic ait. **O** bōe hō cur fortunā appetis: fortassis tibi dices. qz per

P

eam habere spero leticiā aut vlt' animi trāquillitatē. **S**z qd' sis dece-
pt' clare patet assercōe veridica venerabilis. **S**enece loquētis de
animi trāquillitate. letiores inqt' reliq'd quos nūq' fortuna respec-
xit q' quos deseruit: noli huic trāquillitati d'fidere in momēto ma-
re euertit' eodē die vbi luserant nauigia sorbētur. hec ille. et ecce
pulcra d'pacō maris et fortune respectu trāquillitatis animi pdēde
et poris leticie post fortunā absorbēde. **A**udi quēdā innoc'. **S**p in
quit humāe leticie tristitia repētina succedit: et qd' icipit a gaudio
desinit in merorē. **VII. CONSIDERATIO.**

Septima puella ad p'fatū triste sic loqt'. **C**ur appetis fortunaz?
Credo qdē qz cec' es: et idcirco eā h'ēe desideras tāq' medicā
oculoz. **S**z h' scito quo amplioz tibi assisteret: eo oīs apli' in pi-
culo cecitatis. **V**is h' scire? **A**udi sniaz tullij rethoris egregij. **F**or-
tuna inqt' nō medic' ignar' multos excecavit nō aut ipa fortuna
ceca ē: s'z eos cecos plerūqz efficit quos d'plexa ē. **E**cce dicit quos
d'plexa est et b'n: hōz em' se oculis supperpoit et de suo puluere to-
ta d'posita ex puluerib' eozūdē mētalib' oculis ipoit et iponēdo
inficit et sic eis vere d'gnitōnis visus deficit.

VIII. CONSIDERATIO.

Octava puella hōiem ex absentia fortune d'ristatū sic alloqtur
Cur d'ristaris? cū gaudio poti' deberes velle p'sonā tibi abeē
siue verā siue ymagiāriam fallacē et mēdacē facile fallere te potē
tē: **Q**ue nā inq'es es? h' imagiāria: **D**rofecto fortuna t'pal' quā yma-
ginamur p'sonā q' et in nō veris s'z ymaginatis t'm bōis quēadmo-
dū de mūdana felicitate p' neptē meā supi' patuit: d'sistit. **Q**ue ni-
mirū iō fallit qz fallax: et iō fallax qz mēdax: et iō mēdax d'inoscit'
qz venerādo testiōnio n' mō vnū aliq'd: s'z pl'ima ei mēdacia iponū-
tur. **A**udi senecā venerabilē. **C**ū inqt' velis verā hōis estimatōnez
habere et scire q'lis sit nuduz inspicē: deponat p'zimoniū. deponat
honores et alia fortune mēdatia: corp' ipm exuat: aim intuere q'
lis qnt' sit alieno aut suo magn'. **H** ille. et ecce dicit. et alia fortu-
ne mēdatia q' eo ipoit quo suppoit: veraciter eā i nō veris. s'z men-
dacib' et fallacib' bōis cōsistere. **IX. CONSIDERATIO.**

Nona puella tristis oculos ispiciēs p'pter ifortunia q' passus est
lacrimolos sic ait: hō bōe tibi d'patioz tui t'n si bon' es d'pati
de ifortunio nō oportet. **N**ō em' i bonū hōiez cadere p't i fortuniz
nisi appellatōe abusiua. **Q**uo nāqz p't hoc hōib' esse aut vocari in
fortuniū: hō qdē eis coopat' i bonū. **N**equaq' certe. **S**ed ecce bōis
hōib' q' iō boni sunt. qz aīci dei sunt et deuz diligūt: oīa s'zm aplm
coopant' i bonū. **I**git' si bō' es immerito d' ifortunio q'rularis: s'z
et inde q'rulādo teipm plane accusas ac d'uiceris q' bon' non sis.

X. CONSIDERATIO.

Decima puella tristē qui casu fortuito se cara quēdā pdidisse q'
rula' tanq' delirātem sanū ad intellectū reducere nitit' i hūc

modum. **M**i fr̄ esto sapiens et de p̄dicōne cessabit querela que tuū
velut insipientis cuius p̄ aīm videt̄ conturbare. **A**udi verbū illu-
stris senece toto ex corde amplectendū. **N**ihil inquit eripit fortuna
nisi qđ dedit. v̄tutem nō dedit ideo nō detrahit. **I**taq; sapiēs nihil
p̄dit. **I**n vni⁹ possessiōe v̄tutis est ex qua depelli nō p̄t. **N**ec ille
qui dicens in vni⁹ possessiōe est ex q̄ depelli non p̄t. plane innuit
sapiētē nihil suū reputare debere qđ cōtingit eū p̄dere. **A**udi de
hoc exemplū glorioſum d̄ b̄rya p̄rieneo qui vt narzat valerius cū
patriam ei⁹ p̄riēnem hostes inuaderēt omib⁹ p̄ciosarum rex pon-
dere onustis fugientib⁹ interrogatus quid ita nihil ex bonis suis
secū ferret. **E**go certe inquit bōa oia mea mecū porto. p̄ctore em̄
illa gestabat nō humeris. nec oculis visenda. s; animo estimanda
in domicilio mentis inclusa. vbi manib⁹ mortaliū labefactari neq;
unt. et vt manentib⁹ p̄sto sunt ita fugientes nō deserunt.

XI. CONSIDERATIO.

Undecima puella tristi infortuniū passo : sapiētis tñ habenti
effigiē sic loq̄t̄. **I**llō p̄ certo te n̄ debz̄ tristare q̄ viro sapiē
ti est materia aliqđ memoriale faciēdi. **S**ed quid. **D**rofecto paup-
tas et q̄liscūq; fortuna est hui⁹ materia. **A**udi senecā. **I**lle inq̄t bō⁹
artifex est qui de omni materia optimū qđ facere possit. **P**hydeas
statuaz̄ artifex nō tm̄ ex eboze statuas sciebat facere. sed melioza
ex ere et si marmor illi adess; et de illo similiter faceret. si melioze
materiā obtulisses ex illa feciss; quale optimū fieri poss; . **S**z inquit.
Sapiēs si litebit v̄tutē in diuitijs explicabit nō min⁹ in paup̄tate.
quācūq; fortunā accepit aliquid memoriale ex illo efficiet. **B** ille

XII. CONSIDERATIO.

Dodecima puella tristi quē terrena i habitatōe existimat p̄tur-
batū suadet mutare regiōz atq; cū boetiana d̄solatrice sic ait.
Si bñ sibi mēs d̄scia terzeno carcere resoluta celū libera appetit.
nōne omē terzenū negociū sp̄net que se celo fruēs terzenis gaudet
exemptā. **I**ta reuera est et d̄ h̄ijs q̄ iam nō sunt hospites et aduene
s; ciues sanctoz et domestici dei quoz̄ d̄uersacō est in celis q̄bus
celestib⁹ gustatis solūmō desipit omē terzenū. qđ aut desipit non
concr̄stat nō habētez. atq; absq; tristicia relinquit̄ ab habente. **D**i
ces forte quid mihi et solennitatib⁹ istis. celestib⁹ scz que sp̄nere
terzena faciunt. nā et ego hō sum de terza terzen⁹. **N**on ita fr̄. non
ita optet parūp̄ diuertē. nō gr̄adis tibi restat via. **A**d temetip̄m so-
lū p̄gere memeto. atq; parūp̄ ingredi et patēs atq; facilis intelle-
ctū duce patebit adic⁹ paradisi.

XIII. CONSIDERATIO.

Terciadecima puella tristē de infortunijs d̄solādum h̄ijs v̄bis
aggredit̄. **V**e inq̄t p̄p̄ba q̄ dicitis malū bonū et bonū malum.
Dozro bonā fortunā quā appellas mala ē. et bonā dicis. **A**t illa q̄
malā appellas bona est. sed malam dicis. inde igitur. **V**e tibi inde
concr̄staris. **A**peri oculos muta sententiaz. et p̄sus causam hanc

tristitie ppulsabis. Quid ni sententiam mutares. **E**cce q̄ bonā for-
 tunam appellas in cui⁹ copula p̄sus carnalem prudentiā carnis
 mediatrice tanq̄ vxoris minis improuide consensisti quāq̄ a iu-
 uentute sp̄osam tibi assumere quesuisti. tāq̄ mendosam fallacē soli-
 tāq̄ suos amatores impericulū mortis tradere vinculos deniq̄
 ventosos sui⁹q̄ ignaros reddere accusat expta illa boetij consolatrix
 p̄inde mirum si vel parū ex eius turberis abcessu diuorcio celebra-
 to. **E**t vero q̄ infortunium aut malā fortunam es solit⁹ appellare
 huic p̄fecto testimonium p̄hibet consolatrix eadem tam expta q̄
 scilicet p̄sit. q̄ verax sicut q̄ quibus adest veraciter instruit. q̄ eos a
 vinculis absoluit. deniq̄ q̄ ip̄a sobria sit et prudens q̄q̄ ad verū
 bonum q̄ altera abstraxerat sollicita reducit. cur igit̄ hui⁹ copu-
 lam sp̄ose tam felicitis nō desideras alterius ex diuorcio cōsolatus.
An nō credis p̄fate tam experte cōsolatrix sententie que sic ait.
Multus hominib⁹ reor aduersaz q̄ p̄speraz p̄desse fortunaz. **I**lla em̄
 que sc̄z dicitur prospera semp̄ sp̄em felicitatis cum videt̄ blāda. mē-
 titur. hec sc̄z que aduersa dicitur semp̄ vera est cū se instabilem mu-
 tatōne demonstrat. **I**lla fallit. hec instruit. **I**lla mendacium sp̄em
 bonorū mentes fruentiū ligat. h̄ cognitōne fragilis felicitatis ab-
 soluit. **I**taq̄ illā videas ventosam fluentē sui⁹q̄ semp̄ ignarā. **H**āc
 sobriam succinctamq̄ et ip̄ius aduersitatis exercitacōne pruden-
 tem. **P**ostremo felix a vero bono deuio blandicijs trahit. aduersa
 plerūq̄ ad vera bona tedij vncō retrahit. hec consolatrix p̄dicta
Num igit̄ recusabis hanc sc̄dam assumere in cōsortem taliter om̄e
 datam. **A**ut si ei⁹ forsitan horres nomē. gaude saltē eam rehabere
 optimā mediatricem que tibi sponsam elegatissimā speciositate sua
 gratissimā copulabit. **Q**ue nā inquires est illa. **C**erte hec que specō-
 sior est sole. sapientia sc̄z nam dicit salomon. **I**n corde prudentis re-
 quiescit sapiētia. et rursus idē. **S**apientia est. viro prudentia. **H**āc
 aut̄ prudentiam sapientie synonymā seu p̄dempticā. **F**ortuna aduer-
 sa adducit. nā te prudentē constituit. **N**empe ob nihil aliud ip̄am
 dictā esse sobriam et prudentē audiisti nisi quia sobrius et prudē-
 tem eum quem exercitat reddere cōsuevit. **N**ūquid ita. credis hec
 vera. **A**n magis consenties vulgo contrariū sentienti. **S**olet quip̄-
 pe dicere vulgus in ventre paupis multam prudentiā seu sapienci-
 am deperire. **I**nfortunatorū quoq̄ plurimos fecit desperatō tanq̄
 stultissimos sub mersione aut strangulatōe pp̄ria interire. **Q**uid igi-
 tur. vera adhuc an falsa sunt que dixi. vera quidem plerumq̄ licet
 callidi hostis suggestione aut v̄l in excessu melancolicis possit q̄n-
 q̄ et raro piculum accidere. **D**ozro vulgare verbum p̄positum nō
 destruit sed astruit poti⁹ infortunatis paupibus veram prudentiā
 seu sapiētiam nō denegās sed mundanorū hominū oppressam ma-
 licia atq̄ tanq̄ ab indignis in secreto mentis cubiculo seu cordis
 ventriculo insinuans occultatam. **Q**ue p̄fecto tāto meret̄ gratior

esse sponsa quanto intimior. quanto secretior. minusque exuagans et
probat. hec est enim illa de qua sapiens ait. *Hæc amavi a iuuetute
mea: et questiui mihi eam sponsam assumere et amator factus sum forme
illius.* Qui et rursus ait. *Intrās in domum meam. domus scilicet cordis
et quiescam cum illa: non enim habet amaritudinem uersatō illius nec te-
dium ductus illius. sed leticiam et gaudium* XIII. CONSIDERATIO.

Quartadecima puella ad hominem infortunius contristatum sic
ait. *Cur de aduersa fortuna perturbaris. quare non potius plurimum
solariis. Hec siquidem plus affert boni quam inferat mali. Nonne veri
amici quos per infortuniam probas et inuenis sunt meliores opibus quam
infortunio perdis. Sunt utique. Nam et magni precij est amicorum er-
ga se indubitanter agnoscere uoluntates. Audi quam magnipendat homo
illa expertissima boetij solatrix. An inquit. hoc inter minima estimam
dum putas quam amicorum tibi fidelium mentes. Hec aspera. hec horri-
bilis fortuna detexit. hec tibi certos sodalium uultus ambiguosque se
creuit. discedens suos abstulit tuos reliquit. quatenus homo integer ut ui-
debaris tibi fortunatus emisses. Desine nunc etiam amissas opes que-
rere. quod preciosissimum genus diuitiarum est amicos inuenisti. si illa de
cuius experientia minime est dubitandum: sed potius eius consilium est se-
quendum.* XV. CONSIDERATIO.

Quintadecima puella triste querens de Fortune carētia sic alloquitur.
*Quæso nunquid non te bonum est eius rei carere penitentia ob
quam intolerabilis doloris te manet digna formidatio. Ita inquit
sed que nam res ista sit. discere forsitan expectas. Scito igitur hanc
rem. si tamen res sit perditiosam esse fortunam maxime familiariter blan-
diētem de cordi patrum sententia rote mobili dudum ante nostra te-
pora assimilatam. que de ipsa uera opinio immo certissima estimatio
in infinitis experientiarum exemplaribus ad nos usque peruenit irrefra-
gabiliter in eum duratura. Nam ecce ipsa solatrix boetij illius illustris
ipsam esse docet: dum blanditur nequissimam trufatricem. De qua in hunc
modum diffinit. Intellego inquit multiformes illius perditij fucos et
eos usque cum hijs quos eludere nititur blandissimam familiaritatem: dum
intolerabili dolore confundat quos insperata reliquerit. hec illa.
Que paulo post sic ait. Si perfidiam perhorrescis sperne atque abi-
ce perniciosa ludentem. reliquit te quam non relicturam nemo unquam pote-
rit esse securus. An uero tu preciosam estimas habituram felicitatem et
cara tibi est fortuna presens nec manendi fida et cum discesserit allas-
tura mercede. Hic item illa que rursus paucis peroratis sic concludit. Quid
est ergo inquit o homo quam te in mesticiarum luctuumque deiecit. nouum credo
aliquid inusitatumque uidisti. tu fortunam putas erga te esse muta-
tam. Erras. Hijs semper eius mores sunt. ista natura. Seruauit circa te
perpetuam in ipsa sua mutabilitate constantiam. tu uero uolentis rote in-
petum retinere conaris. ac omnium mortalium stolidissime. Si ma-
nere incipit fors esse desistit.* XVI. CONSIDERATIO.

7

Sextadecima puella ubi tristis ipi⁹ intentōz modesta taciturni-
tate colleg⁹ sic exorsa est. **V**t quid inq^t. o amice nō pulcer⁹ sed
p^resius mōstruosi scortū cohabitacō te delectat aut d^ristat absentia
tio. **Q**ue nā est hec inq^s. **S**z scrutare scripturas⁹ require v^l cōsola-
tricem **B**oetij ad ipm boetiū sic loquētem. fortune prioris affectu
desiderioqz tabescis cui⁹ si naturā mores ac meritum reminiscare
nec habuisse te in ea pulcrū aliqd nec amisisse dgnosces. **S**z ut arbi-
troz hautmultū tibi hⁱ memoriā reuocare laboraueriz. **S**olebas ei
pntem quoqz blādiētemqz virilib⁹ incessere v^bis. hⁱ illa.

XVII. CONSIDERATIO

Secimaseptima puella audaci⁹ ceteris tristē aggrediēs. **Q**uid
inquit infortunijs cruciaris. si nihil p^resius tuoz abstulere bo-
noz. **V**ellē āt vna cū d^rsolatrice illustrissimi boetij pauca tecū for-
tūe ipi⁹ v^bis agitare. **T**u ig⁹ an ius postulz aiaduerte. **Q**uid tu h⁹
reā me quotidianis agis querelis. **Q**uā tibi fecim⁹ iniuriā que tibi
tua detraxim⁹ bona. **Q**uo vis iudice de opū dignitatūqz mecū pos-
sessione d^rtende. et si cuiusqz mortaliū p^rerium quid hoz esse mōstra-
ueris. ego iam tua fuisse que repetis spōte dcedā. **C**ū te matris vte-
ro natura p^rduxit nudū reb⁹ oib⁹ inopez suscepi. meis opib⁹ foui
et q^d te nūc impaciētez nostri facit fauore pna indulgenti⁹ educa-
uim⁹ omniū que mei iuris sunt affluētia et splendore circūdedi. **N**ūc
mibi retrahere manū libet. habes gūā velut vsus alienis. nō hēs
ius qrele tanq^m p^resius tua p^rdidit. **Q**uid igit⁹ ingemiscis. **N**ulla
tibi a nobis est adlata iniuria. **O**pes honores ceteraqz talium mei
sunt iuris. **D**ñam famule dgnoscut. **S**ecū veniūt me abeūte disce-
dunt. **F**udacter affirmē si tua forzent que amissa conquereis nullo
mō p^rdidisses. **T**n ego sola meū ius exercere p^rhibeboz. **L**icz celo p^r-
ferre lucidos dies. eosdēqz tenebrosos noctib⁹ condere. **L**icz anno
terre vultum nunc flozib⁹ frugibusqz relinquere nunc nimbis fri-
goribusqz d^rfundere. **I**us est mari nūc strato equoze blādiri nunc p^r-
cellis ac fluctib⁹ inhozescere. **N**os ad d^rstatiā nostris morib⁹ ali-
enā inexpleta hominum cupiditas alligabitur. **H**ec nostra vis est
hūc d^rtinuū ludū ludim⁹. rotā volubili orbe versam⁹. **I**nfima sūmif-
sūma infimis mutare gaudemus. **Q**uid si hec ipa mei mutabilitas
iusta cā est sperandi melioza. **H**ucusqz verba ascripta fortune que
tū diuine pot⁹ p^rzia potentie esse memēto. **N**ā vti supra soroz mea
induxit. **L**udit in humanis diuina potentia reb⁹. in cui⁹ quidē di-
tione cūcta posita dinoscūt. **Q**uipe dei potentia paupem facit et
ditat. humiliat et subleuat. **N**ūc exaltat et hunc humiliat. et non
est qui dicere debeat cur hoc facis. **N**unc igitur diuine potentie
ludum p^ro ludo intelligas ne rusticitatis arguaris p^resertim ex-
quo semper ex huius aperte datur intelligi. sperare q^d debeas me-
lioza. **C**ui fundamēto innitere sitqz tibi non tristicie. **S**z solatio po-
tius ludus iste. **Q**uem enim militum nisi p^rosus fatuum ludentis

regis iuncto risu data alapa tristaret que haud dubium poti⁹ sibi foret cā spei p̄ ceteris recipiēdi munera largiora.

XVIII. CONSIDERATIO.

Decima octava puella loquēdi auida hijs verbis tristē istuz ag gredit. Num inq̄t tibi vel q̄nqz arsit fortuna? Dices forte q̄ arriserit. Quid ergo si itez et itez arrideret? Dices ne ei aliquā do risuz tempera. modū tene. impone finē. Dico nequaq̄. Ardenti oz quippe fact⁹ habēdi nullo fine quiesceres tot⁹ ad habendū sitibund⁹. An nō illā boetij musam ita cecinisse memisti. Quāuis vota libēs excipiat de⁹. Multi pdigus auri. Et claris auidos oznet honorib⁹. Nil iam pra vident. Sed quesita vorās seu rapacitas. Alios pādīt hpat⁹. Que iā p̄cipitē frena cupidinem certo fine retentēt. Largis cū poti⁹ munerib⁹ fluens sitis ardescat habēdi. hec illa. Doero siquid ampli⁹ de siti huiuscemōi audire libeat nō arbitroz aliam esse q̄ sitim stercoza glutiedī. nō sitim nectaris. nō sitim cuiusq̄ de vineis eugadi vindemie ofecate. An putas mentitum a postolū v̄l falso arbitrio scriptitasse. Arbitroz oīa vt stercoza vt cri stū lucrifaciā. Quod certe lucrū n̄ mō lucra fortunē incōparabiliter añcellit. Verū etiā infortunioz iacturas quozūlibet ita recōpensat. haudubiū quasi nichil triste acciderit v̄l molestū. Hijs dictis dicitur hec puella.

XIX. CONSIDERATIO.

Decima nona puella boetiane consolatricis ozra tristē vtens v̄bis sic ait. Quid externa bona p̄ tuis āplexaris. nunq̄d tua faciet esse fortuna que a te natura rez fecit aliena. Vteri⁹ quoqz dicit. Vt qd fortunā desideras. nisi vt p̄ eā tuū fiat qd tuū p̄ides non erat. Aliter nāqz tibi in vtilis est fortuna. Si dicas desidero eā vt meā suppleat indigētiam. Reuera p̄pter hoc nō optet. Audi dictā consolatricē. Si qd nature satis est replere indigētiam velis. nihil ē q̄ fortunē affluentīā petas. paucis em̄ mimisqz natura ozenta est cui⁹ facietatē si supfluis vrgere velis. aut in iocundū q̄ infunderis fiet aut noxiū. et infra. Quid tāto fortune strepitu desideratis. Eugare credo indigentīā copia queritis. Atqz hoc vobis in ozrariūm cedit. Plurib⁹ quippe ammiclis op⁹ est adtuendā p̄ciosē suppellectilis varietatē. Verūqz illd est p̄ multis illos indigere. qui permulta possidēt. hec dicta consolatrix.

XX. CONSIDERATIO.

Vicesima puella dōiderās tristē de vno aliquo infortunio aut d̄ paucis p̄turbatū p̄ dōlatōne reducit de nō p̄is ad p̄ta. et de p̄ditis ad nō p̄dita. vtens et ip̄a verbis boetiane dōsolatricis sic inq̄ ens. Qm̄ multos esse diectas qui sese celo p̄ximos arbitretur. si de fortune tue reliquijs p̄ eis mima ozngat.

XXI. CONSI.

Vicesima prima puella sic tristē cui bona fortune nō suppegūt cō solat. Quid inq̄t mali v̄l tristis habz carere nō bonis. Doero fortunā bonā nō esse. illa boetiana cōsolatrix sic luculenter p̄bat

7°

Illud inquit liquet. natura sui bona non esse que sese pessimis herere partiuntur. quod quidem de cunctis fortunae muneribus existimari potest. quod ad improbissimum quaeque vericosa perveniunt. De quibus illud etiam considerandum puto quod nemo dubitat esse fortunae cui fortitudinem inesse speraverit. et cui cunctae velocitas ad se manifestum est esse velocem. Sic musica quidem musicos. medicina medicos. rethorica rethores facit. Agit enim cuiusque natura quod proprium est. nec contraria rerum miscet effectibus. sed ultro quae sunt adversa depellit. Itaque concludere de tota fortuna licet nihil expectemus in qua nihil naturae boitatis inesse manifestum est quod nec se bonis sepe adiungit et bonos quibus fuerit adiuncta non efficit. sed illa consolatrix

Quartum capitulum continens consolationes super incolatorem huius in valle miserie plongatione

Quarto post praemissa tristis quare ob longum vallis miserie incolatum tedio affectus super nominatam dominam consolatricem precipua accedit per habenda in hac materia necessaria sibi consolatio. Cui ipsa operans de puellis se decoitantes nonnullas dirigit ad ipsum consolandum.

I. CONSIDERATIO.

Prima itaque puella hominem senescerem praemissa ex causa triste. hunc in modum consolatur. Nescis inquit quod finis omnium terribilium est mors. Nec quidem suspeditur. ac terribilis eius pena minuitur incolatorem plongatione. Licet enim dicat scriptura quod omnes morimur et quasi aqua dilabimur in terram. multum tamen interest inter mori paulatim et festine. mori et tempestive. Is enim qui senescens paulatim dilabitur. levius. Qui vero ante senium et ante morbum fortis existens moritur tempestive. Is ut in pluribus agonisans gravius affligitur. Nam et arbor fortis quae tempestive superveniente impetuo se deicitur magis equassatur maiori quoque fragore atque terribili deiectione eius sentitur quam illa quae vetustate paulatim consumitur et per vices magis terre inclinatur. Sed et per vices mori seu ad mortem per senium disponi levius est utique quam ante senium moriendo debitum universae carnis simul vel tempestive persolvere quemadmodum quidam minus gravis est ad solvendum mille talentorum debitum per vices diversis in terminis obligari quam ad solvendum simul totum debitum vel in termino citius advenituro violenter cogi. et tenet certe similitudo cum mors sit debitum huiusmodi.

II. CONSIDERATIO.

Secunda puella ad triste cuius incolatur in hac valle miserie plongatur consolandum usa est facetia cuiusdam fratris qui in publico sermone pulchre docuit quomodo peccator post confessionem per ieiunij impositionem puniatur. dicens confessori quod nullo modo possit ieiunare. quia quicquid dixerit falsum. confessor sic dicere. Tu dicis quod nullo modo ieiunare possis et tamen si tibi dicerem quod es homo sanus. Vis tu ne tribus diebus usque ad noctem ieiunando florenos numerare tali additione ut sint omnes tui quotquot interit numerabis. Non est verisimile quoniam tu diceres volo libenter nec oppositum ab aliquo crederet. Sic autem respondeas iam dicitur es quasi

velles posses ieiunare. Siquidē ad potentiā ieiunādi nichil cōfere
 florenoz numeratō: licz volūtate ieiunādi moueret acq̄sitō floze:
 noz q̄ ipam abstinētiā redderet q̄oem acceptabilē et iocundā. Si
 cut aut hoc essz. ita et ob d̄similē finē esse deberz homini acceptabi
 le p̄iter et iocundū diu viuere et sumi i hac valle miserie icolatuz
 plōgari. Nepe et ip̄e possz illo i spacō t̄pis numerare: et cumulum
 sibi florenoz aggregare sup aurū et topasiō valētū. Quoz inq̄f
 florenoz. Certe actū meritorioz q̄ i incude pectoris fabricatur
 in hac vica: suntqz tanq̄. nūmisima ḡtum et acceptabile in nūdinis
 paradisi: p̄ q̄bus quidē dat̄ tanq̄ merces diurn⁹ denari⁹. cui⁹ nūmi
 sma faciē oipotētis plenā gr̄az rēp̄sentat: s̄ et statū cōtinet oium
 bonoz aggregatōe p̄fectū. Quāto igit̄ magis boi hois plonga⁹
 incolat⁹ tāto felicior reddit⁹ in effectu p̄mij salutaris. Sicqz val
 lis miserie vallis fit i spe felicitatis eterne. Eit vall vberzima fru
 ctū bonoz opuz vbertate. Eit camp⁹ certaminis. et pugne victo
 riosē: fit mōs speculatōis altissime. Eit rursuz vall pinguisima ex
 spūs pinguedie. Eit deniqz vallis flozida atqz ḡtissima floz hono
 ris et honestatis iocūditate. S̄z nec causet̄ quisq̄ de nomie miserie
 cū mereat̄ pot⁹ loc⁹ dici lucrati⁹ diuitiaz glorie: et in p̄nti cō
 tra futuras miseras. v̄l plene. v̄l copiose indulgentie.

III. CONSIDERATIO.

Tercia puella ad hoīem de lōgo hui⁹ vite icolatu turbatū sic
 ait. Nōne enoch et helpe p̄m deo dilectoz icolat⁹ liz i padi
 so terrestri adhuc durat. Nōne paul⁹ apostol⁹ mortem declinavit
 cū submissus i sporta p̄ murū suū euasit p̄secutorē in noie d̄ni: Sed
 cur illd. Profecto quāuis ip̄e dixerit cupio dissolui et esse cum xp̄o
 t̄n etiā dixisse legit̄ optauit anathema esse a xp̄o p̄ fr̄ib⁹ meis. i. se
 cūdum glōfaz sepat⁹ esse a xp̄o p̄ fr̄ib⁹ secuz in xp̄o renatis p̄mmo
 et p̄ filiolis quos itez p̄turuit diuturniori scz p̄dicatōe i hac val
 le miserie educādis et xp̄o lucrādis. Audi crisostomū d̄ ip̄o paulo
 Passus est inq̄t p̄ murū deponi hui⁹ rei gr̄a vt p̄dicatōni diuti⁹ in
 sisteret: et cū multis hinc credētib⁹ ad xpm̄ iret. metuebat p̄fecto
 ne forte paup̄ hic et inops multoz salutis abscederet. s̄ crisosto.
 Nōne deniqz d̄similē ob cām incolatū suū beat⁹ martin⁹ plōgari
 nō rennuic̄ sed dicebat. D̄ne si adhuc populo tuo sum necessari⁹ n̄
 recuso subire p̄pter eos laborē. fiat volūtas tua: et itez. Satis est
 inq̄t d̄ne. q̄ hucusqz certam nec deficientem causaboz etatē munia
 tua deuor⁹ i plebo. Quid plura. Nōne anteq̄ xp̄s m̄rez suā dilectis
 simā de hoc seculo nequā eriper p̄misit ei⁹ icolatū post ascēsiōnem
 suā ānis q̄ plurib⁹ plōgari. S̄z et discipuli quem diligebat ih̄s. jo
 hānis scz euāgeliste xp̄o amātissimi incolat⁹: nō sme suo et alioz p̄
 fectu vsqz ad ānos nonagintanoue fuisse dinoscit̄ plongat⁹. Qd̄
 igit̄ vides. deo placuisse i suis amātissimis nō ē rō q̄ ide q̄ruleris.

III. CONSIDERATIO

Quarta deniq; puella senescēte virū de lōgo suo incolatu q̄ru-
lātem taliter d̄solat. **N**ōne inq̄t qd̄ p̄mittit hoc tanq̄ rei gr̄e
rōez h̄ns p̄missariū d̄solat. **D**rofecto ita esse cōcesseris necesse est.
Quid ergo. **N**ōne scripturis testātib; a d̄o p̄ v̄tutis actu lōga vita
p̄mittit. certe sic et id̄ d̄cedere te oportet. aut nō legisti v̄l audisti
illd̄ ec̄c. q̄ honorat p̄em suū vita viuet lōgiorē. **A**udi eādē p̄mis-
sionē ab ip̄o d̄no factā esse. **H**onora p̄em et m̄rem. vt sis lōgeu; su-
per terrā scz terrā viuētū v̄l p̄sentē s̄m interlinearez. **E**andē p̄mis-
sionē recitat apl̄. **H**onora inq̄t p̄em tuū et matrē tuā vt b̄n̄ sit t̄i-
bi. vt sis lōgus sup̄ terrā. **H**āc aut̄ p̄missiōz n̄r̄ intelligit aq̄n̄sis nō
t̄m esse sp̄ualē s; s̄m lrām etiā tp̄alē. licz vite lōgitudine q̄nq; multis
qui deuoti sunt penitib; ne eos forte i sp̄ualib; ip̄ediat subtraha-
tur p̄ut libro sapie de quodā dicit. **T**rap̄ est ne malicia mutaret i-
tellectuz ei; et cetera. **D**ro vtroq; ig; caū siue scz tēpestiue siue tar-
de te d̄tingat de medio subtrahi eo d̄solatōz nūc recipias quo spa-
re habes te fore a deo i meliori tibi articulo de hoc neq; seculo fe-
liciter euocādū.

ExPLICIT p̄m; liber de d̄solatōe theologie. **I**ncipit scd; liber d̄-
tines d̄solatōnū remedia oportūa. **D**ira illa turbatiua q̄ opponunt
paci et trāquillo statui. **P**rimū capitulū d̄tines d̄solatōs sup̄ tri-
bulatōe in cōmuni que contrariat q̄nq; paci corpis et animi.

Secūdo p̄cipaliter duodecim tristib; sup̄dicte d̄ne d̄-
solatrici appropinquātib; et ip̄i astātib;. p̄mo oim v-
n; ex eis p̄pter tribulatōs turbat; an̄ ceteros ip̄az d̄o-
minā d̄solatricē sic est allocut;. **O** d̄na p̄ tribulatōes
ḡues nimiaz verat; ad smū v̄re pietatis d̄fugiens pe-
to v̄ris d̄solatōib; adiuuari. **A**t illa eidē d̄patēs ex suis puellis.
xxx. vocauit impans vt tristē d̄solent;. **I. CONSIDERA.**

Prima igit; puella sic tristē p̄fatū alloquit;. **T**u de tribulatōe
d̄q̄reris. nescis q; p̄ tribulatōs miles xp̄i efficeris. et si i puḡ vi-
ceris gloriofus eris. **I**pe siq̄dem xp̄s vt impator summ; de seruis et
quasi rusticis id̄ est de homib; cū s̄m p̄hoz p̄ncipē natura hūana
multipliciter sit serua facit aliquos milites puta qui p̄pter ip̄m se
disponunt ad sustinendum viriliter tribulatōnes. qua quidē ratōe
potissime i libro job dicit; militia ē vita hoīs sup̄ terraz. **S**; qd̄ n̄ne
iste n̄r̄ ip̄ator vestit suos milites quos facit. **V**estit vtiq; p̄seuerates
veste sua p̄p̄a. veste h̄itus patie icorruptibili circūamictās eos sil-
q; armās ad vltōz inimicoz. **H**ecce q̄ppe natura ē dicte vestis sil-
et armature vt sicut iux̄ traditōz sorozis mee pateb; iferi; multipli-
ci tribulatū iacula in ip̄os retorq̄at tribulatēs. **II. CONSI.**

Secūda puella sic ait. **N**ūquit hoī de illo ē tristādū qd̄ ip̄m ma-
gnū redderz atq; simul fortificarz. **N**equa; inq̄es. **S**; qd̄. **D**ro
fecto tribulatō nata ē hoīez magnū reddere atq; simul fortificare.
Vis scire p̄m;. **A**ttēde similitudiez rei natural;. **N**epe sicut s̄m illū